

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὸ Τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. 21

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΙΔΕ Κ' ΕΠΙΣΤΕΥΕ...

ΥΠΟ Δ. Δ.

Γιὰ ἑκατοστὴ φορά ὁ γυιὸς τοῦ κ. Καράκη, ὁ Δημητράκης, λέει στὸν πατέρα του, ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὸ τραπέζι :

— Νὰ πάω σήμερα, μπαμπά, νὰ γραφῶ πρόσκοπος ;
— Ὅχι ! Πόσες φορές πρέπει νὰ σοῦ τὸ πῶ ; Τί θὰ κερδίσης τάχα κι ἂν γίνης πρόσκοπος ; Γιὰ νὰ φορέσης στολή και νὰ σοῦ δώσουν νὰ κρατᾶς στὸ χέρι ἐκεῖνο τὸ ξύλο ; Δὲ μου χρειάζονται αὐτά. Νὰ κυττᾶς τὰ μῦθμά σου !

Ἡ Κα Καράκη, ἡ μαμὰ τοῦ Δημητράκη, ἐπενέθη και λέει στὸν ἄνδρα της :

— Γιατί δὲν τὸν ἀφίνεις νὰ πάει νὰ γραφῆ ; Τόσα καλὰ παιδιὰ πού γνωρίζουμε εἶνε πρόσκοποι και ἡ μητέρες τους μοῦ λένε πῶς μαθαίνουν χιλιά δυὸ καλὰ και ὠφέλιμα πράγματα.

— Δὲ βαρυνέσαι ! ἀπεκρίθηκεν ὁ κ. Καράκης μὲ ἀδιαφορία.

— Δὲν ἔχεις δίκιο. Ὅχι μόνο γυμνάζουν τὸ σῶμά τους ἀλλὰ και τὴν ψυχὴ τους οἱ πρόσκοποι. Ἄκουσα ἐγὼ γιὰ πολλὰ παιδιὰ, πού, μέσ' ἀπὸ τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων, ἔχουν μόνον ἐμαθῆν πράγματα πού δὲ θὰ μάθαιναν στὸ σχολεῖο, ἀλλὰ και ἐμόρφωσαν τὸ χαρακτήρα τους !

— Ἐγὼ δὲν ἄκουσα ποτέ μου τέτοιο πρᾶμμα, λέει ὁ κ. Καράκης, και τὴν ἴδια στιγμή ἐφόρεσε τὸ καπέλο του και βγήκε ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ὁ καυμένος ὁ Δημητράκης ἔμεινε μόνος μὲ τὴ δίψα του νὰ γίνη πρόσκοπος. Καὶ τὸ χειρότερο ἦταν πού εἶλοι οἱ φίλοι του ἦσαν πρόσκοποι και κάθε μέρα τοῦ ἔλεγαν ὄλο και προσκοπικά νέα, πού τοῦ ἔκαναν ἀκόμη ζωηρότερη τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ γίνη πρόσκοπος. «Ἐέρεις, Δημητράκη, χθὲς πήγαμε ἐκδρομὴ στὸ Τατόι και περάσαμε ξεροχά. Ἐμαγερέψαμε κι ἐφάγαμε στὸ υπαίθρο, μέσα στὰ πεύκα, ἔπειτα ἐπαίξαμε διάφορα ὠμορφα παι-

γνίδια» — τοῦλεγε ὁ ἕνας : «Ἐέρεις στὶς 3 τοῦ Γενάρη ἐκόψαμε τὴ βασιλοπῆτα στὴ Δέσχη τῆς 3ης Ὁμάδας, κι ἔπειτα ἀκολούθησε ἀγορὰ και λοταρία μέσα στὴ Δέσχη και ἦρθαν πολλὲς κυρίες και κύριοι και πήραν τὸ τσάι τους και οἱ πρόσκοποι ἐσερβίρισαν τὸ τσάι — τί ὠμορφα πού ἦταν !» τοῦ ἔλεγεν ὁ ἄλλος.

Τρίτος πάλι πρόσκοπος τοῦ διηγοῦνταν πόσα πρᾶμματα μαθαίνουν ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς των πῶς νὰ φτειάνουν τοῦτο, πῶς νὰ κάνουν ἐκεῖνο, κ.λ.π. και εἶλοι κατέληγαν στὴν ἴδια φράση : «Κρίμα, καυμένη, πού δὲν εἶσαι πρόσκοπος. Πὲς τοῦ μπαμπά σου νὰ σὲ γράψῃ !»

Καὶ ὁ Δημητράκης διαρκῶς παρακαλοῦσε τὸ μπαμπά του, και ὁ κ. Καράκης πάντα ἀρνιοῦνταν. Ἀλλὰ γιατί δὲν ἤθελε ὁ κ. Καράκης νὰ ἐγγράψῃ τὸ παιδί του πρόσκοπο ; Ἀπλού-

στατα γιατί τὸ θεωροῦσε περιττό. Γιατί, χωρὶς νὰ ξέρη τί εἶνε προσκοπισμός, ἐνόμιζε πῶς τὸ παιδί του θάχανε τὸν καιρό του ἄδικα. Ὅπως ὑπάρχουν και ἄλλοι ἄνθρωποι τέτοιοι, ὁ πατέρας τοῦ Δημητράκη, ἐθεωροῦσε προτιμώτερο νὰ σχηματίσῃ μιὰ στραβὴ ἰδέαν γιὰ κάτι τι παρά νὰ χάνη τὸν καιρό του και νὰ ἐξακριβώσῃ μόνος του. Καὶ ἔταν ἡ Κα Καράκη πού

εἶχε ἐντελῶς ἀντίθετη ἰδέαν γιὰ τὸν προσκοπισμό, ὑποστήριζε τὴν παράκληση τοῦ Δημητράκη, ὁ πατέρας ἔλεγε στὴ γυναῖκά του :

— Δὲ βαρυνέσαι, καυμένη, τί ἐπιμένεις ; Ἐγὼ σχημάτισα τὴν ἰδέαν μου γιὰτί θέλεις νὰ μοῦ τὴν ἀλλάξῃς ! Ὁ Δημητράκης θέλει νὰ κταταχθῆ πρόσκοπος γιὰ νὰ τοῦ δώσουν νὰ φορέσῃ στολή και νὰ τὸν παίρνουν στὶς παρατάξεις ! Αὐτὸς εἶν' ὄλος ὁ προσκοπισμός. Θέλει δηλαδὴ νὰ χασομερᾶ ἄπως και ἄλλα παιδιὰ.

— Δὲν εἶν' ἔτσι ! Κρίνεις κάτι πού δὲ γνωρίζεις.

Και ἐπειδὴ ἡ γυναίκα του ἐπέμενε σοβαρά, ὁ κ. Καράκης, γιὰ νὰ τὴν ἡσυχάσῃ, τῆς ἔλεγε :

— Καλά, τέλος πάντων, ἀν ἀργότερα ἰδῶ πῶς κάνουν τίποτα, ἴσως ἀποφασίσω νὰ τὸν στείλω. Τώρα ὅμως ἀδύνατο, γιὰτὶ βιάζομαι καὶ δὲν ἔχω καιρὸ νὰ πάω νὰ ἰδῶ τί κάνουν οἱ πρόσκοποι. Ἀργότερα. Ἄλλοτε.

Κι' ἔτσι περνοῦσαν οἱ μέρες, οἱ βδομάδες, οἱ μῆνες, καὶ ὁ κ. Καράκης ξεφορτώνονταν καὶ τῇ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί του.

Ἐνα μεσημέρι, στὸ τραπέζι πάλι, ὁ Δημητράκης ἦταν ἀποφασισμένος νὰ ξαναμιλήσῃ τοῦ μπαπαῶ του. Καὶ θὰ τοῦλεγε πολλὰ πράγματα, ποὺ τὸν εἶχε συμβουλέψῃ κάποιος συγγενῆς του, παλαιὸς πρόσκοπος. Θὰ τοῦλεγε τώρα τι εἶνε πρόσκοπος καὶ πόσο μεγάλος εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ προσκοπισμοῦ. Θυμοῦνταν καλὰ πολλὰ πράγματα ποὺ τοῦ εἶπε ὁ πρόσκοπος ἐκεῖνος καὶ ἦταν βέβαιος πῶς αὐτὴ τὴ φορά θὰ τὸν ἐπειθε.

Πόση ὅμως ἦταν ἡ ἀπελπισία του δταν κάθισαν στὸ τραπέζι.

Ὁ μπαμπᾶς του, ποὺ ἦταν πάντα γελαστὸς καὶ μιλοῦσε ἀρκετά, ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα κάθησε στὸ τραπέζι ἀμίλητος. Ἐφαίνονταν πολὺ συλλογισμένος καὶ σὰν νὰ τοῦχε συμβῆ κάτι δυσάρεστο. Ἡ Κα Καράκη τὸν κυττοῦσε ἀνήσυχη καὶ στὸ τέλος τὸν ρώτησε :

— Τι ἔχεις; Σοῦ συμβαίνει τίποτα;

Καὶ ὁ κ. Καράκης διηγήθηκε σύντομα τί τοῦ συνέβηκε. Ὅταν ἄφησε τὸ γραφεῖο του, πῆρε μαζί του 7,000 δραχμὲς γιὰτὶ εἶχε νὰ κάμῃ κάτι πληρωμὲς τ' ἀπόγεμα. Τὰ χρήματα τὰ εἶχε βάλει μέσα στὸ πορτοφόλι του καὶ πῆρε τὸ τράμ γιὰ νάρθη σπίτι του. Λοιπόν, μέσα στὸ τράμ, ἔχασε τὸ πορτοφόλι μὲ τις 7,000 δραχμὲς! Ἡ γυναίκα του μόλις τᾶκουσε αὐτά, κόντεψε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ κάθισμά της. Τὸν ἐρώτησε γεμάτη ἀνησυχία μήπως πῆγε πουθενά ἄλλοῦ, μήπως τ' ἄφησε τὰ χρήματα στὸ γραφεῖο... Ὁ κ. Καράκης, βλέποντας τὴν ἀνησυχία καὶ λύπη τῆς γυναίκας του, τῆς εἶπε πῶς πιθανὸν καὶ νὰ τὰ εἶχεν ἀφήσει στὸ γραφεῖο του, δὲν ἦταν καὶ βέβαιος. Ἡ ἀλήθεια ὅμως ἦταν πῶς τὰ χρήματα τὰ εἶχε χαμένα. Ἦταν βέβαιος πῶς τὰ ἔχασε στὸ τράμ, ἀλλὰ τὸ κρυφὸ ἀπὸ τὴν Κα Καράκη γιὰ νὰ τὴν ἡσυχάσῃ.

Φυσικὰ ὁ Δημητράκης, σὰν ἀκουσε τί συνέβηκε τοῦ μπαμπᾶ του οὔτε τόλμησε νὰ τοῦ κάμῃ λόγο γιὰ τὸν προσκοπισμὸ κι' ἔτσι ἔχασε κι' αὐτὴν τὴν εὐκαιρία. Ὁρισμένως δὲν τὸν ἀγαποῦσε ἡ τύχη του. Ποιὸς ξέρει τώρα πότε θὰ μπορούσε νὰ μιλήσῃ στὸν πατέρα του. Καὶ ἦταν τόσο βέβαιος πῶς σήμερα θὰ τὸν κατάφερνε!

Ὁ κ. Καράκης πῆγε στὸ γραφεῖο του, ἀλλὰ δὲν εἶχε μυαλὸ νὰ ἐργασθῇ. Ποιὸς νὰ τὸ βρῆκε τὸ πορτοφόλι; Γιὰ νὰ τὸ γυρίσῃ πίσω, οὔτε λόγος νὰ γίνεταί, συλλογίζονταν ὁ κ. Καράκης. Ποιὸς βρίσκει σήμερα 7000 δραχμὲς σὲ μετρητὰ χρήματα καὶ τὰ ἐπιστρέφει; Ἐπρεπε νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφαση. Χαμένα; Χαμένα! Ἐτελείωσε!

Ἀφοῦ κάθησε μέσα στὸ γραφεῖο του μιάμισυ ὥρα, σηκώθηκε νὰ πάη ἔξω, νὰ πάρῃ λίγον ἀέρα, γιὰ νὰ τοῦ φύγῃ ἡ στεναχώρια. Ἐνῶ ἔβαζε τὸ πανωφόρι του, μπαίνει ὁ ὑπάλληλός του καὶ τοῦ λέει:

— Ἐνα παιδί σὰς ζητάει.

— Δὲν ἔχω καιρὸ. Πέττου τί θέλει;

— Ἐπιμένει νὰ ἰδῇ σὰς τὸν ἴδιο...

— Ἄς ἐρθῇ, λέει ὁ κ. Καράκης μὲ τὸ κουρασμένο ὄψος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἔχει δρεξὴ νὰ ἰδῇ κανένα.

Ἐνα παιδί, ἴσαμε δεκαπέντε χρονῶν, ντυμένο φτωχικὰ ρούχα, μπῆκε μέσα. Ἄν καὶ φαίνονταν φτωχόπαιδο καὶ ἐργατικό, εἶχεν εὐγενικοὺς τρόπους.

Ἐχαιρέτησε καὶ κάνει :

— Σεῖς εἰσθε ὁ κ. Χρῆστος Δ. Καράκης;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ κ. Καράκης.

Τότε τὸ παιδί μὲ τὸν ἀπλούστερον τρόπο, ὡς νὰ ἐξετέλει μιὰ ππραγγεῖλια κοινῆ, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα παραγεμάτο πορτοφόλι καὶ λέει:

— Δικός σας εἶν' αὐτό;

— Ναι, παιδί μου, δικό μου. Ἄλλὰ ποῦ...

— Ὅριστε.

Καὶ ἐγύρισε τίς πλάτες του γιὰ νὰ φύγῃ.

— Στάσου, παιδί μου, λέει ὁ κ. Καράκης, ποῦ κύτταξε τὸ πορτοφόλι του σὰ μαγνητιζόμενος καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὄλη ἡ σκηνὴ ἐφαίνονταν κάτι ἀπίστευτο.

— Πῶς σὲ λένε;

Τὸ παιδί εἶπε τὸνομά του. Ὁ κ. Καράκης, ἀνοιξε τὸ πορτοφόλι του καὶ ἐμέτρησε τὰ χρήματα—ἦσαν ὄλα σωστά. Τι ἔταν αὐτὸ πάλι; Τοῦ φαίνονταν ἀπίστευτο!

Τοῦ φαίνονταν σὰν ὄνειρο.

— Δὲν μοῦ λές, παιδί μου, λέει σασιτισμένος ἐμέτρησες τὰ χρήματα;

— Ὅχι, εἶδα τὸ ὄνομά σας καὶ τὴ διεύθυνσή σας στὸ πορτοφόλι. Χαίρετε!

— Ὅχι. Νὰ, πάρε αὐτὲς τῆς τριακόσιες δραχμὲς γιὰ ἀμοιβὴ σου.

— Εὐχαριστῶ. Δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ τίποτε. Ἐκαμα ἀπλῶς τὸ καθήκόν μου.

Ὁ κ. Καράκης ἐσταμάτησε κάμποσες στιγμὲς κ' ἐκύταξε τὸ παιδί αὐτὸ ὅπως κυττάζῃ κανεὶς κάτι ποῦ τὸν θαμπώνει.

— Πάρε τὰ χρήματα, παιδί μου. Σοῦ ἀξίζουν. Μὴ ντρέπῃσαι. Ἐκαμες κάτι ἐξαιρετικό, ποῦ λίγοι, πολὺ λίγοι, θάκαναν. Ποιὸς σ' ἔμαθε νάσαι τόσο τίμιος. Οἱ γονεῖς σου;

— Ὅχι. Δὲν ἔχω γονεῖς. Εἶμαι ὄρφανός.

— Οἱ δασκάλοι σου;

— Ὅχι, κύριε. Δὲν πηγαίνει σχολεῖο. Ἐργάζομαι σὲ τυπογραφεῖο.

— Καλὰ τότε! Ἄλλὰ ποιὸς σ' ἔμαθε! ἐρώτησεν ὁ κ. Καράκης μὲ θαυμασμὸ ποιὸς σ' ἐδασκάλεψε...

— Ὁ νόμος μου.

— Ὁ νόμος σου; Ποιὸς νόμος;

— Ὁ **Νόμος τῶν Πρόσκόπων!** λέει τὸ φτωχόπαιδο μὲ σοβαρὴ φωνὴ καὶ μὲ εὐλάβεια ὡς νὰ ἐπρόφερε κάτι ἱερό. Εἶμαι πρόσκοπος τῆς 7ης δμάδος τῶν Ἑπαλλήλων...

Ὁ κ. Καράκης ἔνοιωσε ἕνα χέρι νὰ τοῦ σφίγγῃ τὴν καρδιά, κάτι νὰ τὸν πνίγῃ. Θυμήθηκε τὴν ἐπιμονὴ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ του νὰ γίνῃ πρόσκοπος, θυμήθηκε τὰ λόγια τῆς γυναίκας του, εἶδε μπροστά του ἐκεῖνον τὸ φτωχὸ πρόσκοπο, ποῦ μὲς ἀπὸ τὰ σχισμένα του ρούχα ἔλαμπε τὸ φῶς μιᾶς ὥρας πράξεως καὶ ἔνοιωσε πῶς τοῦ ἐπιβάλλονταν νὰ σηκωθῇ. Καὶ ἐσηκώθηκε μὲ σεβασμὸ.

Πόσο θὰ σάστίζαν οἱ φίλοι τοῦ κ. Καράκη, ποῦ τὸν ἤξεραν κρόο καὶ ἀσυγκίνητο πάντα, ἀν τὸν ἐβλεπαν ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ νὰ προχωρῇ μὲ ὕγρα μᾶτια καὶ μὲ φωνὴ ποῦ ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνηση νὰ σφίγγῃ τὸ χέρι τοῦ φτωχοῦ προσκόπου καὶ νὰ τοῦ λήη:

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Δευτέρα, 28 Ιαν. 1919.

Όταν χθές τὸ πρωί, στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα γεμάτο ἀπὸ προσκόπους καὶ μαθητὰς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἄκουα τὴν κορυφή τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Μελέτιον νὰ μιλᾷ πρὸς τὰ παιδιά τῆς Νέας Γενεᾶς, ἐφαντάσθηκα πῶς ἔτσι θὰ μίλησε καὶ ὁ Χριστὸς στὰ παιδιά ὅταν μαζεύτηκαν γύρω του. Καὶ μιὰ εὐχὴ βγῆκε ἀπὸ τὴν καρδιά μου· τὰ λόγια τοῦ Ἱεράρχου νὰ χαραχθοῦν στὴν ψυχὴ τῶν Προσκόπων μας ὅπως καὶ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ χαραχθήκαν στὴν ψυχὴ ἐκείνων ποὺ μαρτύρησαν γιὰ τὸν Χριστιανισμό.

Πόσο θὰ ἤθελα οἱ Πρόσκοποι τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ μπορούσαν ν' ἀκούγαν τὴ μοναδικὴ διδασκαλίαν τοῦ Ἱεράρχου! Αὐτὸς ποὺ στέκεται τόσο ψηλὰ καὶ ποὺ ἔχει ἀναλάβει τέτοιον ὄγκο ἐργασίας γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδας μας, κατέβηκε ἕως τὰ παιδιά μας, καὶ ἡ μεγάλη του καρδιά βρῆκε λόγια ἀπλᾶ γιὰ νὰ τοὺς μεταδώσῃ παμμέγιστες ἔννοιες.

Όταν ὁ κλῆρος μας ἀποκτήσῃ ἱεροκήρυκες ποὺ νὰ πλησιάσουν τὸν Μητροπολίτη Ἀθηνῶν στὴν ἰκανότητα νὰ μιλᾷ ἴσια στὴν ψυχὴ, τότε ὠρισμένως θὰ καλλιτερέψῃ ἡ Νέα Γενεά.

Μιὰ σύσταση ἔχω νὰ κάμω στοὺς Προσκόπους Ἀθηνῶν. Μὴ χάσετε ποτὲ τὴ μοναδικὴ εὐκαιρίαν ποὺ σᾶς δίνεται κάθε Κυριακῇ. Όταν μεγαλώσετε καὶ νοιώσετε τί θυσία κάνει ὁ Μητροπολίτης τῆς Ἑλλάδας, βρῖσκοντας καιρὸ γιὰ

νὰ σᾶς μιλήσῃ, θὰ εὐλογῆτε καὶ θὰ εὐγνωμονῆτε τὸ ὄνομά του.

Καὶ ἄλλη μιὰ σύσταση· ἀφοῦ ἡ θεία λειτουργία ἀρχίζει στὰς 8 ἀκριβῶς δὲν εἶνε ὠραῖο νὰ ἔρχεσθε ἀργότερα.

Ὁ καθένας νὰ λογαριάσῃ καλὰ πόσῃν ὥρᾳ θέλει νὰ ντυθῇ καὶ νὰ ἔλθῃ ἕως τὴν Μητρόπολη, καὶ νὰ ἔρχεται ἀκριβῶς 8 παρὰ 5 λεπτά.

Αὐτὸ θὰ πῆ Πρόσκοπος. Εἶνε ἀσέβεια νὰ ἔρχεσθε μετὰ τὴν ἀρχὴ τῆς Λειτουργίας.

*
**

Χθές τὸ ἀπόγευμα πῆγα στὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐδοκίμασα μιὰν ἀληθινὴν χαρὰ· βρῆκα σὲ μιὰ αἴθουσα τοῦ Β^{ου} Γυμνασίου τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς Προσκόπους, καὶ τοὺς μίλησα γιὰ τὸν Προσκοπισμό. Πόσο ἰκανοποιήθηκα ὅταν εἶδα ἐκεῖ καὶ τὸν Γυμνασιάρχῃ τοῦ 2^{ου} Γυμνασίου καὶ Καθηγητῆς, καὶ ἄκουσα τὸν Γυμνασιάρχῃ νὰ πῆ τόσα καλὰ λόγια γιὰ τὸν Προσκοπισμό.

Οἱ γονεῖς κατάλαβαν τί ἤθελα νὰ πῶ καὶ μοῦ ὑποσχέθησαν πῶς θὰ μᾶς βοηθήσουν ἠθικῶς μετὰ τις συμβουλές τους. Αὐτὸ ζητῶ· νὰ δείξουν οἱ γονεῖς ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Προσκοπισμό. Αὐτὸ θὰ τὸ πετύχουμε ἂν σεῖς οἱ Πρόσκοποι διηγείσθε σπῆτι σας ὅ,τι σᾶς μαθαίνουν οἱ Ἀρχηγοὶ σας.

Οἱ Πρόσκοποι τοῦ Πειραιῶς, ὅσοι ἦσαν χθές, ἦσαν λίγοι ἀλλὰ καλοὶ. Τὸ ἔβλεπα μέσα στὰ μάτια τους. Ἔτσι μ' ἀρέσει νὰ βλέπω πρὸς τὸ παρὸν τοὺς Προσκόπους· λίγους, ἀλλὰ καλοὺς.

Κ. ΜΕΛΑΣ, Γεν. Ἐφορος

— Ἄκου, παιδί μου, μιὰ συμβουλὴ ἀπὸ μένα τὸ γέρο, ποὺ ξέρω τὸν κόσμον. Κόλλησε στὸν προσκοπισμό. Μείνε σ' ἄλλῃ σου τῇ ζωῇ πρόσκοπος! Μὴ τὸν πραιτήσης ποτὲ τὸ Νόμον τῶν Προσκόπων! Τώρα μὲ συγχωρῆς, ποὺ σοῦ ἐπρότεινα νὰ σοῦ δώσω τριακόσιες δραχμῆς. Ἡ πράξῃ σου δὲν πληρώνεται μὲ χρῆμα. Ὅχι. Ἀλλὰ θὰ σᾶς τὴν ἀνταμοίψω μὲ κάτι ἄλλο. Θὰ σᾶς δώσω κάτι ἄλλο ποὺ εἶνε προτιμώτερο ἀπὸ ἄλλῃ μου τῇ περιουσίᾳ καὶ ποὺ δὲν τὸ ἀνταλλάσσω μὲ τίποτε στὸν κόσμον.

Καὶ καθὼς ὁ πρόσκοπος τὸν κυττοῦσε σαστισμένος καὶ μὲ μάτια ὡς νὰ ρωτοῦσαν τί ἐννοοῦσε, ὁ γέρος ἀπάντησε·

— Θὰ σᾶς δώσω τὸ παιδί μου...

*
**
Φαντάζεσθε μὲ πόσῃ χαρᾷ, τὸ βράδυ τῆς ἴδιας μέρας ὁ πικραμένος Δημητράκης ἄκουσε τὸν πατέρα του νὰ τοῦ λέη:

— Αὔριο, Δημητράκη, θὰ πάμε νὰ σὲ γράψω πρόσκοπος! Καὶ θὰ κἀνης ὅτι σοῦ λένε. Καὶ θὰ γράψῃς μέσῃ στὴν καρδιά σου τὸ Νόμον τῶν Προσκόπων. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

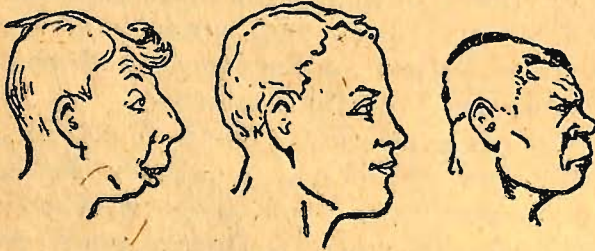
— Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, ἀποκρίθηκε ὁ Δημητράκης, πηδῶντας ἀπὸ χαρᾶ...

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Από τὸν τρόπο ποῦ φορεῖ τὸ καπέλλο του, ἀπὸ τὰ ρούχά του, ἀπὸ τὰ παπούτσια του, ἀπὸ τὸ βᾶδισμά του.—Τί παρετήρησεν ὁ Σέρλοκ Χόλμς κλπ. κλπ.

Όταν ταξιδεύετε μέσα σὲ τραῖνο ἢ βαπόρι ἢ τράμ προσπαθήστε νὰ ἐξετάζετε τοὺς συνταξιδιωτῆς σας τόσο καλά, ὥστε νὰ μὴ σᾶς ξεφεύγῃ οὔτε ἡ παραμικρὴ λεπτομέρεια. Πρέπει νὰ ἐξετάζετε τὸ πρόσωπό τους, τὰ ρούχά τους, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον βαδίζουν κ.τ.λ. οὕτως ὥστε νὰ μπορεῖτε νὰ τὰ περιγράψετε ὄλ' αὐτὰ ἔπειτα μὲ ὄλη τὴν ἀκρίβεια. Ἐπίσης προσπαθήστε νὰ ἐξακριβώσετε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ τους καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς συμπεριφορᾶς τους ἂν εἶνε πλούσιοι ἢ φτωχοί. Αὐτὸ μπορεῖτε εὐκόλα νὰ τὸ καταλάβετε ἀπὸ τὰ παπούτσια τους. Ἐπίσης κυττάξτε νὰ ἴδῃτε ἂν φαίνονται εὐχαριστημένοι, ἄρρωστοι ἢ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια. Ἐνῶ κάνετε ὅμως ὄλ' αὐτὰ, δὲν πρέπει νὰ τοὺς δώσετε νὰ ἐννοήσουν ὅτι τοὺς ἐξετάζετε, γιὰτὶ ἂν σᾶς πάρουν μυρουδιά οἱ κόποισας πῆγαν χαμένοι. Κάποτε ἕνας μυστικὸς ἀστυνόμος ἀνεκάλυψε ἕναν ἐγκληματία ἐξετάζοντας τὰ παπούτσια

Τί σᾶς λένε ἡ φυσιολογικαί τους;

του χωρὶς νὰ τὸν κυττάξῃ στό πρόσωπο κι' ἔτσι ὁ ἐγκληματίας ὄχι μόνο δὲν τὸν ὑποπτεύθηκε, ἀλλὰ καὶ ἐτράβηξεν ἡσυχος στό μέρος ποῦ ἦταν καὶ οἱ ἄλλοι σύντροφοί του καὶ ἔτσι ἀνεκαλύφθη ὄλη ἡ συμμορία.)

Τὸ νὰ παρατηρῆτε τοὺς ἄλλους καὶ νὰ τοὺς ἐξετάζετε καλά σὲ βαθμὸς ποῦ νὰ μπορεῖτε νὰ διαβάσετε τὸν χαρακτήρα καὶ τίς σκέψεις τους εἶνε κάτι ἀπολύτως ἀναγκαῖο ὄχι μόνο σὲ κάθε πρόσκοπο, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε παιδί, σὲ κάθε ἀνθρώπο. Φαντασθῆτε πόση ἀξία θάχῃ γιὰ σᾶς ὅταν μεγαλώσετε νὰ μπορεῖτε νὰ καταλαβαίνετε μὲ τί εἶδους ἀνθρώπο ἔχετε νὰ κάμετε—σ' ὅτι ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἐπιδοθεῖτε ἡ γνώση αὐτῆ θὰ σᾶς εἶνε πλέον ἢ πολὺτιμος. Θὰ ξέρετε νὰ πῆτε ἂν αὐτὸς ποῦ ἔρχεται νὰ σᾶς πουλήσῃ κάτι εἶνε εἰλικρινὴς ἢ ἀγύρτης ποῦ ζητάει νὰ σᾶς γελᾷ. Θὰ ξέρετε ἂν πρέπει νὰ ἐμπιστευθῆτε ἢ ὄχι τὸν τάδε ἀνθρώπο κ.τ.λ.

Λένε πῶς εἶνε εὐκόλο νὰ πῆ κανεὶς τὸν χαρακτήρα ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο φορεῖ τὸ καπέλλο του. Ἀνθρώπος ποῦ φορεῖ ἑλαφρὰ στραβὰ τὸ καπέλλο του δείχνει χαρακτήρα ἀνοιχτόκαρδο. Ἀν τὸ

φορεῖ πολὺ στραβά, εἶνε ἕλας κατεργάρης, ἕνας ἀγύρτης, ἢ μόρτης ὅπως λέμε κοινῶς, ἀνθρώπος ποῦ δανεῖζεται πολὺ εὐκόλα ἀλλὰ πολὺ δύσκολα πληρώνει τὰ χρέη του. Ἄν φορεῖ τὸ καπέλλο ἴσια, καλὰ χωμένο στό κεφάλι του (κυττάξτε τὴν εἰκόνα) δείχνει ἀνθρώπο τίμιο μὲν, ἀλλ' ὄχι πολὺ ἀνοιχτομάτη καὶ ἔξυπνο.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἕνας ἀνδρας ἢ μιὰ γυναίκα βαδίζουν, ἀποτελεῖ συχνὰ ἀσφαλῆ ὁδηγὸ γιὰ τὸ χαρακτήρα τους. Παρατηρῆστε τὸν ἐνεργητικὸ ἀνθρώπο μὲ τὰ κοντὰ καὶ γρήγορα βήματα, ποῦ βαδίζει, κινώντας ζωηρὰ τὰ χέρια του, τὸ ἀκανόνιστο βῆμα τοῦ νευρικοῦ ἀνθρώπου· τὸ ἄργὸ καὶ ἀόριστο βῆμα τοῦ χαζοῦ καὶ τεμπέλη· τὸ ὀμαλό, σταθερὸ, ταχὺ καὶ ἀθόρυβο βῆμα τοῦ προσκόπου.

Ἀνθρώπους μὲ μεγάλα, σιδερωμένα ὡς πάνω ἀλλὰ Κάτξερ μουστάκια μὴ τοὺς ἐμπιστεύεσθε καὶ πολὺ. Δείχνουν χαρακτήρα ματαιόδοξο καὶ καμμιά φορὰ ἀνθρώπο ποῦ πίνει.

Ἡ ἀφέλειες ποῦ μερικοὶ νέοι ἀφίνουν μπρὸς στό μέτωπό τους δὲν εἶνε καλὸ σημάδι. Στὴν Ἑλλάδα εἶνε χαρακτηριστικαί τοῦ μόρτη. Ἐπίσης καὶ τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου μπορεῖ νὰ σᾶς πῆ πολλὰ γιὰ τὸ χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου. Κυττάξτε τίς τρεῖς μορφές ποῦ σᾶς παραθέτομε στὴν εἰκόνα καὶ πέστε τὸν χαρακτήρα καθενός.

Ἐνας γνωστότατος μυστικὸς ἀστυνόμος Ἄγγλος, ὁ Τζῶσιν Σεβᾶς, περιγράφει πῶς μὲ ὀλίγη ἐφαρμογὴ παρατηρητικότητος μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τὸ χαρακτήρα ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ρούχα του καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ποῦ τὰ φορεῖ.

Τὰ παπούτσια πρὸ πάντων εἶνε τὸ καλλίτερο μέσο ποῦ θὰ σᾶς δείξῃ τὸ χαρακτήρα. Τὸ περασμένο καλοκαίρι καθόμασθε στό πάρκο τῆς Κηφισσιᾶς καὶ μιὰ νέα κυρία διάβηκε ἀπὸ μπροστά μας. Μιὰ κυρία τῆς παρέας τὴν κύτταξε καὶ κάνει : «Ποιά νὰ εἶνε τάχα αὐτὴ ἢ κυρία ;» Δὲν ἐχρειάσθηκα νὰ τὴν κυττάξω καὶ πολὺ γιὰ νὰ πῶ στὴν κυρία τῆς παρέας : «Δηλαδή θέλετε νὰ πῆτε ποῖας κυρίας καμαριέρα εἶνε ;» Οἱ ἄλλοι τῆς παρέας μ' ἐκύτταξαν μὲ ἐκπληξῆ. Τὸ κορίτσι ἦταν πολὺ καλοντυμένο ὅταν ὅμως ἐκύτταξα τὰ παπούτσια ποῦ φοροῦσε, κατάλαβα ὅτι ἡ τουαλέττα τῆς δὲν ἦταν δική της, ἀλλ' ἀνήκε σὲ κάποια ἄλλη — τῆς τὴν ἔδωσαν ἢ κυρία τῆς ἴσως. Ἰστέρ' ἀπὸ μιὰ βδομάδα πῆγα νὰ ἐπισκεφθῶ μιὰ πλούσια οἰκογένεια ποῦ παραθέριζε στὴν Κηφισσιᾶ καὶ ποῖα ἦρθε νὰ μ' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα ; Τὸ κορίτσι ποῦ εἶδα νὰ περνᾷ μὲ τὴν ὄμορφη τουαλέττα. Ἦταν καμαριέρα !

Ἄλλη μιὰ φορὰ πάλι μέσα σ' ἕνα τράμ καθόμουνα μ' ἕνα φίλο μου καὶ τοῦ λέω, δείχνοντας κάποιον μπροστά μας, ποῦ ἦταν καλοντυμένος : » Μπορεῖς νὰ μαντέψῃς

τί εργασία κάνει αυτός ο άνθρωπος; > Τὸν ἐκύταξε, ἀλλὰ δὲν ἤξερε νὰ πῆ. Καὶ τοῦ λέω: «Ἔβλεπε ῥάφτης». Τὸ κατάλαβε γιατί ὁ γιακᾶς του ἦταν λιγάκι ξεφτυσμένος ἀπὸ τὶς καρφίτσες ποῦ βάζουν οἱ ῥάφτες, δταν κά- νουν πρόδες στους πελάτες των.)

Εἶν' ἓνα πολὺ διασκεδαστικὸ παιγνίδι δταν κάθεστε σὲ τράμ ἢ σιδηρόδρομο νὰ κυττάζετε τὰ παπούτσια τῶν ἐπιβατῶν, χωρὶς νὰ τοὺς κυττάζετε τὰ ροῦχα, καὶ ἀπὸ τὰ παπούτσια νὰ προσπαθῆτε νὰ μαντέψετε τί εἶδους ἄν- θρωπος εἶνε· γέρος, νέος, πλούσιος, παχύς, λεπτός κ.λ.π., κι' ἔπειτα νὰ σηκώσετε τὰ μάτια γιὰ νὰ ἐξακριβώσετε ἂν τὸ ἐπιτύχατε.

Μιά φορά ἓνας πολὺ γνωστός μου φιλόανθρωπος κύριος μοῦπε πῶς ἐβοήθησε μιὰ γρηᾷ κυρία, ἣ ὅποια δὲν ἤξερε πῶς ὁ φίλος μου ἐμάντεψε πῶς ἦταν στενοχωρημένη οἰκονομικῶς. Εἶχε εὐγενικὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὰ ροῦχά της ἦσαν πολὺ καλά, ἀλλὰ τὰ παπούτσια της εἶχαν τρομερὴ ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως. Ἡ σόλες εἶχαν φύγει ὅλες σχεδόν.

Ὅταν περπατῆτε πίσω ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο, μπορείτε νὰ ἐξετάσετε τελεσίως τὶς σόλες τῶν παπουτσιῶν του καὶ μά- λιστα λένε πῶς ἀπὸ τὶς σόλες μπορείτε νὰ διαβάσετε καὶ τὸ χαρακτήρα του. Σ' ὅσα παπούτσια βλέπετε τὶς σόλες καὶ τὰ τακούνια τὸ ἴδιο φαγωμένα, θὰ πῆ πῶς ἔχετε μπροστά σας ἓναν ἄνθρωπο τίμιο καὶ ἱκανὸ γιὰ ἐπιχειρή- σεις. Ἄν τὰ τακούνια του εἶνε πολὺ φαγωμένα ἀπέξω, ἔχετε μπροστά σας ἄνθρωπο μὲ φαντασία, ἐξυπνο καὶ λάτρη τῶν περιπετειῶν, τακούνια ὅμως φαγωμένα ἀπὸ μέσα δείχνουν χαρακτήρα ἀδύνατο καὶ ἀναποφάσιστο, εἶνε δὲ ἀκριβεστέρᾳ ἢ διάγνωσις σας μᾶλλον δταν πρό- κειται γιὰ ἄνδρα ἢ γυναῖκα.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς διηγεῖται τὸ ἐξῆς: Μιά μέρα συνήν- τησε κάποιον ξένο ποῦ εἶχε τὸ ἐξωτερικὸ ἄνθρώπου εὐ- πόρου, μὲ καινούργια ροῦχα καὶ πένθος στὸ μανίκι του. Τὸ ἐξωτερικὸ του εἶχε κατὰ τὸ στρατιωτικὸ, τὸ βᾶδισμά του ἦταν βᾶδισμα ναυτικοῦ, τὸ πρόσωπό του λιοκαμένο, στὰ χέρια του εἶχε «γοργόνες» ὅπως ἔχουν οἱ φυλακι- σμένοι. Ἐκεῖ ποῦ πήγαινε κρατοῦσε μερικὰ παιγνίδια στὰ χέρια του. Ποιὸς ἦταν; Μαντεύετε; Ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἐμάντεψε ἀκριβεστάτα. Ἦταν ἓνας ἀπόστρατος ὑπαξιω- ματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ποῦ τοῦ εἶχε πεθάνει ἡ γυναῖκα του καὶ πήγαινε παιγνίδια στὰ παιδιὰ του.)

15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, ΩΡΑ 5 Μ. Μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

ΣΤΟ ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
Δοθησομένη ὑπὸ τοῦ Τ. Π. Σ. Ἀθηνῶν
ὑπὲρ τῶν προσκοπικῶν Ὁμάδων Ἀθηνῶν.

ΑΣΤΕΙΑ

Ὁ δάσκαλος: Ποιὸ ζῷο μᾶς ἐφοδιάζει μὲ χοιρομέρι;

Ὁ μαθητής: Ὁ χοσάπης!!

* *

Ὁ Τάκης, παιδί 5 χρονῶν, ἔπασε κ' ἔκοψε τὸ ἐπάνω χεῖλι του, τόσο ἀσχημα, ὥστε ἐκάλεσαν γιὰτὸ γιὰ νὰ τὸ ράψῃ.

Ἡ Μητέρα: (στὴ στενοχωρία της) Γιατρέ, φοβοῦμαι μήπως μείνῃ σημάδι!

Ὁ Τάκης: Δὲν πειράζει, μαμὰ, τὸ μουστάκι μου θὰ τὸ ἀνεπάσῃ!

Μεσολόγη.

«Προσκοπικὸ Ὀνειρο»

7ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 5 ΔΡΑΧ. ΜΕΤΡΗΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Μὲ τὰ γράμματα τῆς λέξεως «Κωνσταντινού- πολις» νὰ προσπαθῆτε νὰ κάμετε ὅσας λέξεις περισσοτέρας μπορείτε. Σὲ κάθε λέξη θὰ μετα- χειρίζεσθε ὅσα γράμματα ἔχει ἡ λέξις «Κων- σταντινούπολις».

Ἀποκλείονται τὰ κύρια ὀνόματα προσώπων, ποταμῶν, πόλεων κλπ. Γιὰ νὰ ἐργασθῆτε καλλί- τερα ἀρχίζετε ἀπὸ κάθε γράμμα ξεχωριστά. Δη- λαδὴ πόσες λέξεις ποῦ ν' ἀρχίζουν ἀπὸ κ πόσες ἀπὸ ω κλπ. Βραβεῖο θὰ δοθῇ 5 δρ. μετρητά.

ΣΤΗ «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

Ἀπὸ χρόνια τώρα ἔχεις ζήσει
Ἐπιτυχισμένη καὶ καλὴ
Νὰ ζήσης, νὰ τὰ κατοστήσης
Νὰ τῆς καρδιάς μου ἡ εὐχή.

* *

Πάντοτε σὺ θὰ μᾶς θερμαίνης
Δευτέρα μάννα μας ἐσὺ
Ποῦ μὲ γλυκὰ λουλούδια ραίνεις
Τὴν παιδικὴ μας τὴν ψυχὴ.

* *

Ἐσὺ μᾶς δείχνεις τὸ ἀστέρι
Μὲ τὸν περίσσιο φωτισμὸ
Ποῦ κάθε χάρη θὰ μᾶς φέρῃ
Καὶ ποῦ τὸ λέν προσκοπισμὸ.

Ἀθήνα, 8. 1. 19.

«Ἐλεύθερος Ἀνθρωπος»

ΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ ΘΙΑΣΟΣ!

Ἐνας μικρὸς δραματικὸς θίασος περιώδευε στὶς ἐπαρχίες καὶ στὴν πρώτη πόλι ποῦ ἐσταμάτησαν ἀνήγγειλαν πῶς θάπαι- ζαν τὸ «Ρωμαῖο καὶ Τουλιέττα».

— Κύριε, λέει ὁ πρωταγωνιστὴς πλησιάζοντας τὸν θεατρῶνη· πρέπει νὰ μοῦ δάσετε μιὰ δραχμὴ.

— Καὶ γιατί; Ἐβρουχίθη ὁ θεατρῶνης· ὅλο χεῖματα μοῦ ζητάς!

— Δὲν τὰ θέλω γιὰ τὸν ἑαυτό μου, ἀπεκρίθη ὁ πρωταγωνι- στὴς μὲ θλιμμένο ὄφρος. Ἔχω νὰ ἐυρισθῶ δέκα πέντε μέρες. Δὲν πιστεύω νὰ θέλετε νὰ παρουσιασθῶ ὡς Ρωμαῖος μὲ μιὰ τέτοια ἀξουριά, ἔ;

— Δὲν δίνω πεντάρα· ἀπεκρίθη ὁ θεατρῶνης· ἀλλάξτε ἔργο. Παίξτε τὸν «Ὁθέλλο».

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ», ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

Ο Ξερανος.

Μιά μιά ή προσκοπικές ομάδες έρχονται και συνεισφέρουν εις τόν Ξερανο. Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι καμμία δέ θα ύστερήσῃ, αφού πρόκειται για τούς αδελφούς μας προσκόπους Σερρών και Καβάλλας, τούς οποίους γρηγόρω ελπίζουμε να ιδούμε ένωμένους και οργανωμένους σέ ομάδες προσκοπικές πρώτης τάξεως. Όλοι οι άρχηγοί και έφοροι Προσκόπων άς μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τοῦ Έφορου Σύρου κ. Πατρόκλου Άλβανού, ὁ ὁποῖος, ὅπως βλέπετε στή στήλη τοῦ Ξεράνου, σὸ παρὸν και τὸ προηγούμενο τεῦχος, εἶνε πάντα πρόθυμος και πάντα δραστήριος για κάθε τι προσκοπικό. Μ' αὐτὸ δέ θέλουμε να ποῦμε δι περιμένουμε ἀπὸ κάθε ομάδα να στείλῃ και ὅλα της τὰ χρήματα ὅπως ἔκαμε ἡ Α' Όμάς Ίωαννίνων, ἡ ὁποία μᾶς ἔστειλε 200 δραχμάς. Ο Γεν. Έφορός μας κ. Μελάς ἔστειλε πίσω τις 160 ἀπὸ τις 200 και ἔκράτησε μόνο 40 για τὸν Ξερανο. Ἡ Α' Όμάς Ίωαννίνων, σὸν πατριωτικὸ της ζήλο, ἔκαμε καὶ περισσότερο ἀπὸ κείνο ποῦ ἔπρεπε, ἀλλά ἔχει και τὸ Ταμείο της ἀνάγκη και δέν μπορούσε ὁ κ. Γεν. Έφορος ποτὲ φυσικά να δεχθῆ ἀπὸ μιά νεοσύστατη ομάδα 200 δραχμές. Σχετικῶς με τις ομάδες Ἀθηνῶν, ἐπιθυμῶ να ἀναφέρω τὸ ἑξῆς: ἡ 9η Ο. Α. (Άρχηγός ὁ κ. Ἀγγ. Φέτσης) τὸν περασμένο Οκτώβριο ἔξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἔδωσε ὑπὲρ τῶν θυμάτων της Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὄλο της τὸ Ταμείο ἀποτελούμενο ἀπὸ δραχμ. 127.10 και συνεπῶς δέ θα μπορούσαμε να δεχθοῦμε τίποτε για τὸν παρόντα Ξερανο ἀπὸ τὴν 9ην Ο. Α.

Τὰ ἐπόμενα τεύχη.

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἀνέθεσεν εις εἰδικὸν καλλιτέχνην ὅπως ἔκτυπῶσῃ τὰ δύο ἐπόμενα τεύχη καλλιτεχνικά με ἔξ χρώματα, πλὴν τοῦ μαύρου ποῦ θα εἶνε και αὐτὸ λιθογραφημένο. Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θα ἔχετε ἕνα φύλλο καλλιτεχνικό, με ὁλοσέλιδες, πολύχρωμες εἰκόνες. Ἀπὸ σᾶς ἔξαρτᾶται κάθε φύλλο να βγαίνη λιθογραφημένο και χρωματιστό. Θα καλύψουμε τὰ ἔξοδά μας; Ὁχι. Μᾶς συμφέρει αὐτὸ ποῦ κάνουμε; Ἄν κρίνουμε ἀπὸ τὴν καταπληκτικῶς ἀξαναομένην σὲ κάθε τεῦχος κυκλοφορία της «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», μπορούμε να ποῦμε δι μᾶς συμφέρει, διότι ἀποβλέπουμε ὄχι σὸ χρηματικὸ συμφέρον, ἀλλά στή διάδοση τῶν ἰδεῶν τοῦ προσκοπισμοῦ. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» δέν εἶνε χρηματικὴ ἐπιχείρηση. Ὅτι κάνετε για τὸ περιοδικὸ μας θα τὸ πέρνετε πίσω δεκαπλάσιο. Κυττάξτε τὸ ἐπόμενο φύλλο και πέστε μας εἰλικρινῶς εἶνε δυνατόν να βγῆ ἕνα τέτοιο περιοδικὸ στήν Ἑλλάδα με 25 λεπτά;

Ἡ ἐκδρομὴ τῆς 8ης.

Μιὰν ὡραία ἐκδρομὴ ἔκαμε ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ράνιο 8η

ὁμάς Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων Πῆγε στή Μονὴ Φανερωμένης, ὅπου ἔμεινε τρεῖς ὁλόκληρες ἡμέρες. Πῆγαν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ σὸ Ναύσταθμο με τὸν «Κοριαλένια» τὸ βαπόρι τοῦ Π. Ναυτικοῦ και ἀπὸ κεῖ περῆ σὸ μοναστήρι. Όλοι οἱ πρόκοποι της 8ης ἔπέρασαν θαναῶσια. Βρῆκαν ὄ,τι ἤθελαν σὸ μοναστήρι. Εἶχαν τὰ κρεββάτια τους, εἶχαν φωτιά, εἶχαν κάθε εἶδους περιποίηση ἀπὸ τούς καλογήρους, εις τούς ὁποίους—πρέπει να τὸ ποῦμε τάχα;—ἦσαν συστημένοι με θερμὴ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸ μεγάλο φίλο τοῦ προσκοπισμοῦ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀθηνῶν κ. Μελέτιο.

Μπράβο 3η!

Ἡ 3η ὁμάς Ναυτοπροσκόπων Α. (ἀρχηγός κ. Ἡσαίας), κάθε τόσο μᾶς δείχνει πῶς εἶνε ἀληθινὰ πρότυπον προσκοπικῆς ομάδος. Πρὸ ἡμερῶν ἕνα τραμ κοντὰ στή Μητρόπολι παρέσυρε τὸ δῆμαρχο Καλαμῶν κ. Μαυρομυγᾶλη και τὸν ἐτραυματίσε τόσο σοβαρὰ ὥστε ἕνας γιατρός ποῦ ἔσπευσε να τὸν περιποιηθῆ τὸν ἔγκατέλειψε, νομίσας αὐτὸν νεκρόν. Εὐτυχῶς ἐκεῖ κοντὰ παρευρέθη ἕνας στρατιώτης, ὁ ὁποῖος ἀμέσως τοῦ παρέσχε τὰς πρώτας βοηθείας, δηλ. γρηγόρω ξεκούμπωμα, τεχνητὴ ἀναπνοή, πρόχειρο ἐπίδεση και ἀφοῦ συνῆλθεν ὁ τραυματίας, τὸν ἔβαλε μέσα σὲ ἕνα αὐτοκίνητο Πρώτων Βοηθειῶν, τὸν μετέφερε σὲ μιά Κλινικὴ και μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Μαυρομυγᾶλης ἔγινε καλά. Ὁ στρατιώτης αὐτός, ποῦ οὔτε τὸ ὄνομά του ἔδωσε, οὔτε τὴν ἰδιότητά του ἦταν ὁ ἀρχηγός της 3ης ομάδος κ. Ἡσαίας.

Προχθὲς πάλιν ὁ ὑπ/χης της 3ης κ. Βάσσης Ι. Βλαβιανός βρῆκε ἕνα πορτοφόλι σὸ δρόμο με 120 δραχμάς και διάφορα ἔγγραφα και ἔσπευσε να τὸ παραδώσῃ εις τὸν πρὸεδρον τοῦ Τ. Π. Σ. Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος πάλι παρέπεμψε τὸν ὑπ/χῆ σὸν κ. Γεν. Έφορο διὰ τὰ περαιτέρω. Να πράξεις ποῦ τιμοῦν τὴν 3η Όμάδα.

Σχετικῶς με τὴν ἴδια ομάδα θυμουμα τὴ γιορτὴ ποῦ-καμε φέτος δυὸ μέρες μετὰ τὴν Πρωτοχρονιά, τὸ κόψιμο της Βασιλόπτης, γιορτὴ ποῦ ἦταν μιά τελεία κοσμικὴ συγκέντρωση, με τσαὶ πρώτης τάξεως σερβιρισμένο ἀπὸ τούς προσκόπους της, με λοτταρία, με ἀγορά, με διακόσμηση της Λέσχης, ὅπου ἔγινε ἡ γιορτὴ, με κάθε τι τέλος πάντων ποῦ ἔδειχνε ἔξυπνάδα, γούστο, φιλοτιμία, προθυμία. Ἴσως δέ θᾶπρεπε να παραλείψουμε ἔδῳ, και καὶ ποῦ δέν εἶνε ἀπλὴ λεπτομέρεια ὄτι ἰδρυτῆς της 3ης Όμάδος εἶνε ὁ ἀγαπητός μας Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Σ. Ε. Π. κ. Μ. Μίνδλερ, ἕνας ἀπὸ τούς πρώτους ἀγωνιστὰς για τὸν ἑλληνικὸ προσκοπισμὸ, τοῦ ὁποῖου ὁ ζήλος, ἡ ἀγάπη και τὸ ἐνδιαφέρον για τούς προσκόπους μας ὑπῆρξαν πάντοτε μιά σημαντικὴ βοήθεια σὸ ἔργο τοῦ Γενικοῦ Έφορου μας.

Οἱ Διαγωνισμοὶ μας

Στὸ ἐπόμενο τελεῖωνει ὁ 5ος Διαγωνισμός και θα ἰδῆτε τί ἀπαντήσεις ἔλαβαμε. Ὅσο για τὸν 4ο Διαγωνισμό, τὴ συγγραφὴ διηγῆματος, ἔλαβομε πολλὰς ἀπαντήσεις, φοβούμεθα ὁμως δι ἡ περισσότερες εἶνε βιαστικές. Μερικοὶ ἔσπευσαν ἀμέσως να μᾶς στείλουν διηγῆματα. Ἀλλά και συγγραφεῖς να ἦσαν θα ἔχρηάζοντο δυὸ—τρεῖς ἡμέρες. Ὁ 4ος και 8ος διαγωνισμός θα τελεῖώσουν εις τὸ Πασχαλινὸ τεῦχος, ποῦ θα εἶνε πανηγυρικὸ και θα ἀφιερωθῆ στούς Προσκόπους Ἀθηνῶν.

Ο Ἀρχισυντάκτης

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

Πώς θα μάθετε να συνεννοήσθε και να γράφετε ένα εύκολο γράμμα αγγλικά σε 20 Μαθήματα!

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟ

Δέν πρέπει να ξεχνάτε τους κανόνες της προφοράς, όσους σας είπα εις τα πρωκότερα μαθήματα. Να προσέχετε στην προφορά του w να μὴν άκούεται σχεδόν καθόλου τὸ γ, μάλλον νά τὸ προφέρετε σαν ου έλληνικό, δασύ κάπως, π. χ. we προφέρεται σαν ουί. Επίσης τὰ βραχεία φωνήεντα νά τὰ προσέχετε. Όπου δέν σας σημειώνω τὴν προφορά θά πῆ ότι τὸ φωνήεν προφέρεται βραχύ, λ. χ. film (φίλμ) ría (ρίν). Τὸ h νά μὴ τὸ προφέρετε ποτέ σαν χ έλληνικό. Τὸ h τὸ άγγλικὸ εἶνε όπως βγάζετε τὴν άναπνοή σας. Δηλαδή δέν πρέπει νά πατάτε τὸ χ στὸ λάρυγγα.

Γιὰ εύκολία σας τὸ d δὲ θά τὸ σημειώνουμε τοῦ λοιποῦ με ντ έλληνικά, αλλά με λατινικὸ d επίσης και τὸ b. Έτσι θά μπορούτε νά προφέρετε τὸ άγγλικὸ nd, τὸ nt και τὸ mb ποῦ δέν μπορούν νά γραφοῦν έλληνικά.

Παρακάτω σας γράφω τὸν παρατατικὸ τοῦ εἶμαι (ήμου, ήσο, ήταν κλπ.) και τὸν παρατατικὸ τοῦ έχω (είχα, είχα, είχε κλπ.) με τὴν προφορά τους:

I was (άη οὐάϋ)
you were (γιου ούεαρ)
he was κλπ.
we were
you were
they were

I had (άη χάδ) (όλα τὰ πρόσωπα τὸ ἴδιο)
old (όουλδ) ήλικιωμένος, πάλαιός
new (νιού) νέος, καινούργιος
Athens (άθενς) Ἀθήνα
Greece (γκρης) Ἑλλάς
Greek (γκρηκ) Ἑλλην και έλληνικά.

Ό παρατατικὸς τοῦ I shall εἶνε I should (άη σούδ) και τοῦ I will εἶνε I would (άη γούδ). Με τὸ I should και I would σχηματίζουμε τὴν ὑποθετικὴ, εφαρμόζοντας τὸν ἴδιο κανόνα ποῦ ξέρουμε και γιὰ τὸ I shall και I will δηλ. I should γὰ τὸ πρώτο πρόσωπο (ένικου και πληθυντικοῦ) και I would γιὰ τὸ B' και Γ' (έν. και πληθ.).

Ἡ ὑποθετικὴ μεταφράζεται στην έλληνικὴ με θά και παρατατικὸ, π. χ.

I should go (θά επήγαινα) they would see (θά έβλεπαν) κλπ.
How old are you? Τί ήλικίαν έχετε; (οί Ἀγγλοι λένε: Πόσο γέρος είστε;)
I am eighteen years old, Εἶμαι δεκαοχτὸ χρονών.

Εἶπαμε ότι, στὰ ρήματα τὸν ένεστώτα τὸν ξέρουμε άμα ξέρουμε τὸ άπαρέμφατο, λ. χ. to love (τοῦ λὸβ άγαπών). Τὸ άγαπᾶ εἶνε: I love. Όλα τὰ πρόσωπα τὸ ἴδιο πλην τοῦ Γ' ένικου ποῦ πέρνει ένα s. Έτσι ξέρουμε τὸν ένεστώτα. Στὸν παρατατικὸ, βάζουμε, ένα ed έκτός αν τὸ ρήμα τελειώνει σε e όπότε βάζουμε μόνο ένα d. Λοιπὸν παρατατικὸς τὸ love εἶνε: I loved (ήγάπων, άγαπούσα). Τὸ ed αὐτὸ προφέρεται σχεδόν σαν τ δηλ. άη λόβτ (όλα τὰ πρόσωπα εἶνε τὸ ἴδιο). Τὸν μέλλοντα τὸν ξέρουμε I shall love, you will love κλπ. Ό άόριστος ή παρακείμενος σχηματίζεται με τὸ I have και τὴν παθητικὴ μετοχή, ή όποία πάλι σχηματίζεται, όπως ό παρατατικὸς με τὸ ed ή d. Λοιπὸν έχω άγαπήσει ή άγάπησα = I have loved. — Τὸ άγάπα (προστακτικὴ) θά τὸ πῆτε love (όπως και τὸ άπαρέμφατο με τὴ διαφορά πὼς βγάζουμε τὸ to).

Έτσι σχηματίζονται τὰ όμαλά ρήματα.

Εἰς τὰ βοηθητικὰ ρήματα I have, I am, I shall, I will, I can, I must, ποῦ εἶπαμε παραπάνω ή έρώτηση σχηματίζεται βάζοντας πρώτα τὸ ρήμα και έπειτα τὴν άντωνυμία.

Ἡ άρνηση σχηματίζεται βάζοντας τὸ not, μετὰ τὸ ρήμα.

Όλα τὰ άλλα ρήματα σχηματίζουν τὴν άρνηση και τὴν έρώτηση έντελῶς αλλοιωτικά. Γιὰ τὴν έρώτηση και τὴν άρνηση τῶν ρημάτων μεταχειριζόμαστε τὸ ρήμα I do (πράττω, κάμνω) και λέμε:

I love άγαπᾶ I do not love δέν άγαπᾶ.

Ἡ έρώτηση εἶνε: do I love? = άγαπᾶ; Έρώτηση και άρνηση μαζί εἶνε do I not love? = δέν άγαπᾶ;

Επίσης και γιὰ τὸν παρατατικὸ ή έρώτησι θά σχηματισθῆ με τὸν παρατατικὸ τοῦ do και τὸ άπαρέμφατο τοῦ ρήματος.

Ό παρατατικὸς τοῦ do εἶνε I did (όλα τὰ πρόσωπα τὸ ἴδιο).

Τὸ ἴδιο και γιὰ τὴν άρνηση. Κι' έχουμε:

did I love? άγαπούσα; I did not love δέν άγαπούσα.

Ἡ προστακτικὴ μὴν άγαπᾶς εἶνε: do not love.

Και τὸ ἴδιο τὸ do βοηθιέται ἀπὸ τὸν εαυτὸ του. Δηλαδή

do I do? πράττω; κάμνω;
before (βηφόου) πρίν, πρὸ
to tell, λέγειν, διηγείσθαι
to bring, φέρειν
English (ήνγκλεις) άγγλικά, άγγλος
Scout (σκάουτ) πρόσκοπος
never (νέβαρ) ποτέ
to like (λάηκ) άγαπᾶν

I do not do, δέν πράττω, δέν κάμνω

after (άφτερ) έπειτα, μετὰ.

to speak (σπίικ) όμιλεῖν.

to say (σέη) λέγειν.

British (βρέιτς) Βρεττανός.

always (άλουεϋ) πάντοτε.

because (βηκούϋϋ) έπειδή.

to lie (λάη) ψεύδεσθαι.

Τὸ πὼς σας φαίνεται στην άγγλικὴ θά τὸ πῆτε how do you like? Όπως εἶπαμε παραπάνω τὸ ότι στην άγγλικὴ συχνά παραλείπεται.

Τὸ παραπάνω μάθημα εἶνε, πρέπει νά πῶ τὴν αλήθεια, κάπως δύσκολο. Χρειάζεται μελέτη και πολλή εφαρμογή. Σχηματίστε όσα ρήματα σας είπαμε θετικῶς και άρνητικῶς με τὸ do. Μὴ σχηματίστε όμως παρατατικὸ και παθητικὴ μετοχὴ όλων τῶν ρημάτων, έπειδή πολλά ἀπὸ τὰ παραπάνω εἶν' άνόμαλα. Μπορεῖτε όμως νά σχηματίστε τὸν παρατατικὸ άρνητικῶς και έρωτηματικῶς. Π. χ. did I give? I did not give κλπ.

Πρέπει νά ξέρετε ότι αν μάθετε καλά τὸ παραπάνω μάθημα — και μὴ προχωρήσετε αν δέν τὸ μάθετε τελειῶς καλά, εκάματε ένα μεγάλο, πολὺ μεγάλο βήμα.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟ

Μεταφράστε σ' ένα χαρτί ελληνικά τὸ παρακάτω θέμα καὶ ἐπειτα μᾶθετέ το νὰ τὸ λέτε ἀγγλικά κυττάζοντες μόνο τὸ ἐλληνικό. Τὸ ἀντίθετο κάνετε γιὰ τὸ θέμα 6.

Στὴν Ἀγγλικὴ δὲν πᾶνε δυὸ ἀρνῆσεις: ἐγὼ δὲν ψεύδομαι ποτέ — I never lie (ὅπως καὶ στὴν ἀρχαίζουσα: ἐγὼ οὐδέποτε ψεύδομαι).

ΘΕΜΑ 5

Mary says you must go and see her before eight o'clock. — What do you want to do here? — Do you know how old is this boy? I think he is fourteen years old. — A scout never lies. — How do you like Athens? John wants to send a letter to a British scout. — All scouts are brothers. — She wants to come here and speak to you. — Do you speak English? — Does this woman speak Greek? — I do not want to speak to you. — You must never lie — I think John will come to see us to-night at a quarter to eight. — I should like to be a scout. — What does she want to do there? At what time does he come here? — She is thirteen years old. — Give me that pencil. — I do not like this girl. — Where do you like to go? — We shall not come to see you to-day because we shall go to school. — How many scouts do you see there? Shall I (νὰ) tell him that (ὅτι) you do not want to see him? Do they know us? What does that scout do there? — Do not go there. — Do you think she is right? I do not think she is wrong. — Do they know her? I should love to be a scout. — What do you think this man will do here? Can you not tell him that (ὅτι) my father will go to see John to-morrow evening at twenty minutes to eight? Do what (ὅ,τι) you like. (σ' ἀρέσει) — Does she want to see that letter? What would you do if (ἂν) you had money? We should like to see the house.

ΘΕΜΑ 6

Δὲν νομίζω ὅτι μποροῦν νὰ τὸ κάμουν. — Πῶς νομίζετε (ὅτι) μποροῦν νὰ τὸ κάμουν; — Πότε θὰ πᾶμε νὰ τοὺς ἰδοῦμε; — Δὲν νομίζω (ὅτι) ἔχει (αὐτὴ) ἄδικο. — Ποῦ θὰ σᾶς ἀρέσει νὰ πᾶτε; — Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ καινούργιο τῆς καπέλλο; — Τί ἡλικία ἔχει αὐτὴ ἡ γυναίκα; — Δὲν γνωρίζω. — Τί ἔξοσι νὰ κάμω; — Ὁ Πρόσκοπος δὲν ψεύδεται ποτέ. — Τοὺς γνωρίζουμε πολὺ καλά. — Πές του ὅτι θὰ ἤθελα (like) νὰ τοῦ μιλήσω. — Μέσα εἶνε ὁ Γιάννης; (in). — Τὸ καπέλλο τῆς εἶνε κόκκινο. — Φέρε μου τὸ γαλάζιο βιβλίο. — Θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἰδῶ ἀπόψε στὶς ἑννεὰ παρά τέταρτο. — Δέ θέλει (αὐτὴ) νὰ μοῦ πῆ ποῦ θὰ πᾶτε. — Τί εἶπες; (παρὰ.) Ποῦ πῆγαν; — Τί ἤθελε; — Τί εἶδατε ἐκεῖ; — Πότε θὰ σᾶς ἰδοῦμε. — Ἐλάτε ἀπόψε σπῆτι πρὶν ἀπὸ τῆς ἑπτὰ. — Εἶνε ὁ Γιάννης πρόσκοπος; — Μιλᾶ (αὐτὴ) ἀγγλικά; — Ἰδοῦ (Here is) ἕνας Ἕλληνα πρόσκοπος, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ ἀγγλικά πολὺ καλά. — Πότε δὲν ἤμπορεῖ νὰ κάμω ὅ,τι μοῦ λέτε. — Κάμε ὅ,τι σ' ἀρέσει. — Τί εἶπαν; — Τί εἶπε (αὐτὴ); — Τί θὰ κάμουμε ἐδῶ; — Τί τοὺς ἐδώσατε; — Ποῦ τὴν εἶδες; — Πότε θὰ μᾶς δώσετε ἐκεῖνο τὸ βιβλίο; — Τί ὥρα θὰ ἔλθουν; — Μὴ τοὺς μιλάς. — Θέλω νὰ τοὺς ἰδῶ. — Θέλετε νὰ τοὺς ἰδῆτε; — Μὴ τὸ κάμω; — Τί νὰ κάμω τώρα; — Ἄν μοῦ πῆς ποῦ θὰ πᾶνε θὰ σοῦ δώσω ἕνα ἀγγλικὸ βιβλίο. — Θὰ τὴν ἰδοῦμε (αὐτὴν) σήμερα. — Θὰ ἔλθουν μετὰ τὰς ἑννεὰ.

• Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΔΑΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΤΑΡΝΙΣΜΑΤΟΣ

Τὸ πτάρνισμα εἶνε πάντα ἐνοχλητικό, ἀλλὰ σὲ μερικὲς περιστάσεις μπορεῖ νὰ γῆ και σοβαρὲς συνέπειες. Ὑποθέσατε λ. χ. πῶς ἕνας πρόσκοπος εἶνε κρυμμένος πίσω ἀπὸ θάμνα, μέσα σὲ μιὰ τάφρο ἢ ἀλλοῦ και δὲν πρέπει νὰ τὸν ἰδοῦν. Τοῦρχειται νὰ πταρνισθῆ και πταρνίζεται. Ἀμέσως φυσικά θὰ τὸν ἀκούσουν και θὰ τὸν ἀνακαλύψουν. Γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ ξέρη νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πτάρνισμα, ἰδίως εἶταν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μὴ κάνη θόρυθο. Ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος εἶνε ὁ ἐξῆς: εἶταν νοιώσετε πῶς θέλετε νὰ πταρνισθῆτε, ἀκουμπᾶτε τὸ δάχτυλό σας στὸ ἐπάνω χεῖλι, κάτω ἀπὸ τὴ μύτη σας, και πιέζετε ἐλαφρά. Θὰ ἰδῆτε πῶς δὲ θὰ πταρνισθῆτε.

ΕἶΝΕ ΦΡΕΣΚΑ:

Νὰ ἕνα σπουδαῖο ζήτημα γιὰ τ' αὐγά, πιδ σπουδαῖο κ' ἀπὸ τὸ ζήτημα, πῶς νὰ τὰ βράζουμε. Πρόκειται νὰ ἰδοῦμε ἂν ἀλλάζει τὸν κόπο νὰ τὰ βράσουμε ἢ ὄχι. Φυσικά μόνον ὁ ἄνθρωπος ὁ στερημένος τῆς αἰσθησεως τῆς ὀσμῆς μπορεῖ νὰ μὴ καταλάβῃ ἕνα αὐγὸ ἂν εἶνε φρέσκο ἢ χαλασμένο μόλις τ' ἀνοίξῃ. Τὸ ζήτημα ὁμως εἶνε νὰ τὰ μάθετε χωρὶς νὰ τ' ἀνοίξετε και δίχως νὰ λάβετε τὸν κόπο νὰ τὰ βράσετε. Ἰδοῦ πῶς θὰ τὸ καταλάβετε. Τὴν ὥρα ποῦ θὰ τὰ βάλετε τ' αὐγά μέσα στὸ βραστὸ νερό, πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι τὸ φρέσκο πηγαίνει κάτω στὸν πάτο και ἀκουμπᾶ ὀλόκληρο, ἐνῶ τὸ μαγατάτικο σηκώνεται ὀρθό. Ἄν σηκωθῆ σὲ μικρὴ γωνία δὲν εἶνε μὲν φρέσκο, τρώγεται ὁμως. Ἄν σηκωθῆ ὀλόρθο κ' ἔρθῃ πάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, βγάλτο ἀμέσως και πέτα το. Πρόσεξε μὴ τὸ σπάσης γιατί θὰ πρέπη νὰ βασιζῆς τὴ μύτη σου γιὰ πολλὴ ὥρα.

ΠΩΣ ΝΑ ΧΑΡΑΖΕΤΕ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΣΑΣ

Ὁ σουγιᾶς τοῦ προσκόπου εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς πολυτιμωτέρους συντρόφους του σ' ὅλη του τὴν ἐξάρτηση. Κάθε πρόσκοπος πρέπει νὰ προσέχη μήπως χάσῃ τὸ σουγιᾶ του. Τὸ καλλίτερο μέσο εἶνε νὰ χαραῖξῃ τ' ὄνομά σου πάνω. Ἡ μέθοδος εἶνε πολὺ ἀπλὴ και εὐκολὴ. Πρῶτα σκεπάζεις τὴ λεπίδα μ' ἕνα στρώμα κερικοῦ, καθαροῦ, ἔπειτα μ' ἕνα μυτερὸ ἀντικείμενο, — μὲ μιὰ καρφίτσα ἢ πέννα — γράφεις τ' ὄνομά σου πάνω στὸ κερὶ και περνᾶς πάνω στὸ γραμμένο μέρος, ποῦ ἐβγαλες τὸ κερὶ, λίγο δυνατὸ νιτρικὸν ὀξύ. Ἀκολούθως ραντίζεις τὸ μέρος ποῦ ἐβγαλες τὸ νιτρικὸν ὀξύ μὲ κοινὸ ἀλάτι και τ' ἀφίνεις δέκα λεπτά. Ὅταν ξύσεις ὑστερὰ τὸ κερὶ θὰ ἰδῆς τὸ ὄνομά σου ὠραιότατα χαραγμένο πάνω στὴ λεπίδα τοῦ σουγιᾶ σου.

ΕἶΝΑ ΦΘΗΝΟ ΚΑΝΤΥΛΙ

Ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ κοιμηθοῦν στὸ σκοτάδι ἢ ὅσοι εἶνε ἀρρωστοὶ στὸ κρεβάτι και θέλουν τὴ νύχτα κάποιον φῶς, ξέρου βέβαια, πῶς νὰ κρατοῦν ὅλη νύχτα φῶς δὲν μικρὸ ξέοδο. Ἰδοῦ ἕνας τρόπος νὰ ἔχετε φῶς ὅλη νύχτα φθηνότατο. Πέρνετε ἕνα ἀδειο κουτὶ ἀπὸ τενεκέ — σὰν ἐκεῖνα ποῦ βάζουν τίς μπογιὲς γιὰ τὰ παπούτσια, — και στὸ βούλωμα κάνετε μιὰ τρύπα μικρὴ. Τὸ κουτὶ τὸ γεμίζετε μὲ βυμβάκι μουσκεμένο σὲ λάδι και περνᾶτε ἀπὸ τὴν

τρύπα του βουλώματος ένα λεπτό φυτίλι. Όταν τ' ανάψετε θά ιδήτε ότι διαρκεί πολλές ώρες. Για να είσθε ασφαλής από φωτιά βάζετε το καντύλι σας μέσα σ' ένα πιάτο που περιέχει νερό.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

« ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ »

Καθισμένοι όλοι γύρω από μια μεγάλη φωτιά που τριζοβολούσε, μισή ώρα έξω από τα Πατήσια μαζουλίζαμε μπανάνες και σοκολάτες που μας είχε προσφέρει ο αγαπητός κ. Μπέλιου και τραγουδούσαμε σιγά-σιγά διάφορα έθνικα τραγούδια.

Ήταν νύχτα αστρόφεγγη! Από νωρίς είχαμε μαζέψει κουκουάρια και ξύλα για την πρωτότυπη νυκτερινή διασκέδαση και τώρα ευχαριστημένοι ακούσαμε τις ιστορίες του κ. Έφορου Μίνθλερ και το γέλιο μας διέκοβε την ήσυχια της καλοκαιρινής αυτής νύχτας.

Ήταν μια από τις καλλίτερες έκδρομές που κάναμε όταν είμουν πρόσκοπος, και που δεν θά την ξεχάσω ποτέ χρονιά κι αν περάσουν, και μαζί της και τα μεγάλα αγαθά και ωφέλειες του προσκοπισμού, που βλέπω πως αρχίζει στα γερά να προσδύη, με σιβερική δραγνώση, με επίσημο όργανο, κατακτώντας όλο ένα και σύγχρονες παιδιακήσιες καρδιές, σκορπίζοντας το μεγάλο σκοπό του σε όλες τις άκρες της Ελλάδος και ετοιμάζοντας γενναία κορμιά και γενναίες καρδιές για την μεγάλη μας και ιερή Πατρίδα!

ΠΕΤΡ. Δ. ΓΑΕΖΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 20 / 1 / 1919.

ΟΔΗΓΙΕΣ...

Δύο ανγκνώστες ενός περιοδικού οικογενειακού έγραψαν στον άρχισυντάκτη για να του ζητήσουν οδηγίες. Ο ένας πώς θά ξεπαστρέψη τις άκρίδες από το χιτήμά του, ο άλλος πώς θά περιποιηθώ τα ούλα του μωρού του που μόλις έδγαζε δόντια.

Ο άρχισυντάκτης απήντησε και στις δύο, αλλά άφηρημένος ανακάτωσε τις απαντήσεις στα φακέλλα, ούτως ώστε εκείνος μὲν που ρωτούσε πώς ν' απαλλαγώ από τις άκρίδες έλαβε την εξής απάντηση: «Ο καλλίτερος τρόπος είναι να τρύψετε τα ούλα των με γόμμα λάστιχο και να τους κάνετε ένα θερμό λουτρό δυο φορές την ημέρα».

Ο άλλος που ρωτούσε για τα ούλα του παιδιού του έλαβε την εξής απάντηση: «Το καλλίτερο μέσον για ν' απαλλαγώ από τα μικρά αυτά δαιμονισμένα πλάσματα είναι να τα σκεπάζετε με άχυρα και να τους πατήτε φωτιά».

ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΘΕΑΤΡΩΝΗΣ

Ο Τραγικός ήθοποιός: Νομίζω ότι είναι δικαίωμά μου να ζητήσω να μου βάλετε πραγματικό κρασί στη σκηνή του συμποσίου.

Ο Θεατρώνης: Βεβαίως, φίλε μου. Και ίσως θά θέλατε και πραγματικό δηλητήριο, στη σκηνή της δηλητηριάσεως...

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ „ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ“

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Από έρανον ενεργηθέντα στη Σύρο υπό του έφορου Ο. Σ. κ. Πατρόκλου Άλθανου εισεπράχθησαν δρ. 278.00. Ούτω ο Έρανος έχει μέχρι σήμερα ως εξής:

Από προηγούμενας εισφορές	Δρ. 1148.—
Α'. Ο Σύρου	» 63.80
Β'. Ο Σύρου	» 206.50
Γ'. Ο. Σ. (Μαθητευομένων)	» 8.60
Ι. Πετρόπουλος Αρχ. Π. Β. Σάμρου	» 100.—
Α'. Ο. Ίωαννίνων	» 40.—

Το όλον Δρ. 1591.90

ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ!

Στις 15 Φεβρουαρίου θά δώση ο Τοπικός Προσκοπικός Σύνδεσμος Άθηνών μεγάλη χορευτική προεπερίδου στο φουαγιέ του Βασιλικού Θεάτρου. Αί εισπράξεις θά διατεθούν υπέρ των πτωχών ομάδων Άθηνών.

ΚΑΛΗ ΜΝΗΜΗ!

Κάποιος έπαρχιώτης παραλής, που ανακατεύονταν στην πολιτική και έπροσπαθούσε (μυταιώς) κάθε που ήταν έκλογος να βγή βουλευτής, έκαυχόνταν πως δεν ξεχούσε ποτέ φυσιογνωμίες και ότι μια φορά νάβλεπε έναν ή νακουε κάτι θά το θυμούνταν πάντα. Μια φορά λοιπόν απάντησε κάποιον συμπολίτη του, τούσφιξε το χέρι και τον ρωτά για τον πατέρα του.

- Ο πατέρας μου πέθινε λέει ο ψηφοφόρος.
- Α! Ναι, βέβαια, θυμάμαι! Ήθελα να πω ή μητέρα σου...
- Η μητέρα μου πέθανε πριν από τον πατέρα μου.
- Έχεις δικη! Για φνεάσου, ξεχασα! Έσύ πώς τα πās; Καλά;
- Ύστερ' από δέκα μέρες απαντά πάλι τον ίδιο. Έσκέφθηκε, έσκέφθηκε και τέλος τον ρωτάει:
- Και ο πατέρας σου;
- Ακόμη νεκρός... απήντησεν ο άνθρωπος.

ΚΟΥΦΑΜΑΡΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ!

Μια γρηά, πολύ κουφή, έζούσε σ' ένα παραθαλάσσιο μέρος. Έν' απόγευμα έν πολεμικό πλοίο που ήταν άγκυροβολημένο στο λιμάνι έροίξε δέκα χαιρετιστήριες κανονιές. Η γρηά μέσα στην κάμαρά της περίμενε, μέχρις ότου ή κανονιές σωπάσουν. Έπειτα έσηκώθηκε, έσιαξε τα μαλλιά της, τίναξε τα ρούχα της, σάν να επρόκειτο να δεχθώ κάποιον και λέει.

— Έμπρός!...

ΓΙΑ ΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ!

Η Μαμιά: Ναι, Τοτό μου. Στη Γροιλανδία ή νύχτα βαστά έξι μήνες.

Ο Τοτός: Παπώ! Δεν ήθελα, μαμιά, να ζούσα στη Γροιλανδία την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Για φαντάσου να περμιμένο έξη μήνες για τους μπονομάδες μου!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

- Κυρίου, κυρίου.
- Π. Άλβανόν, Έφορον Ο. Σύρου. Έλήφθησαν ὅπως βλέπετε. Συγχαρητήρια.
- Α' ομάδα Ίωαννίνων, Ίωάννινα. Έπιταγή ἐξ 160 δραχμῶν ἐστάλη.
- Α' ομάδα Λέσβου, Μυτιλήνην. Έπιταγή 7.50 δρ. ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.
- Ι. Πετρόπουλον, Ἀρχηγόν Π. Β. Σάμον, Βαθύ. Έπιταγή 7.80 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.
- Χρήστον Κορδάτον, Πειραιᾶ. Έλήφθη. Ένεγράφητε. Περισεύει μιά δραχμὴ. Τί νὰ τὴν κάνουμε;
- «Άγρυστον Πρόσκοπον», Κέρκυραν. Έστάλησαν. Μήπως ἐχάθησαν στὸ ταχυδρομεῖον; Παρακαλοῦμεν εἰδοτοίησάτε μας ἂν τὸ λάβατε.
- «Μπαῦρον», Λάρισα. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους. Περιμένουμε τὴ συνταγή. Ἀκούτε λέει! Θέλουμε καὶ παραθέλουμε μάλιστα!
- Παναγιώτην Γουνελᾶν, Δ. Μηχανικόν, Πειραιᾶ. Έλήφθη. Στείλατε τίποτε πεζό.
- Δημ. Ἡρ. Λάππαν, Λεβάδειαν. Ζητηθέντα φύλλα ἐστάλησαν.
- Παν. Δ. Παρᾶν, Πάτρας. Έλήφθησαν. Ζητηθέν τεύχος ἐστάλη.
- Γεώργ. Γεωργακόπουλον, Μεσολλόγγιον. Έλήφθησαν. Ένεγράφητε. Ἡ διόρθωσις ἔγινε.
- Φωκ. Γ. Σοφιανόπουλον, Ζάκυνθον. Έλήφθησαν. Ένεγράφητε. Πρέπει νὰ στείλετε ἄλλη μιά δραχμὴ πρὸς συμπλήρωσιν. Ἡ ἔτησία συνδρομὴ εἶνε 4 δραχμῆς.
- Πλούταρχον Μώραλην, Ενῆχην. Πρ. Καρλόβασι. Έλήφθησαν. Θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴ σειρά των. Φροντίσατε αὐτοῦ νὰ διαδοθῆ ἢ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» σ' ὅλα τὰ παιδιὰ.
- Γεώργ. Ι. Κονταρίνην, Ὑπ/χην Β'. Ο. Σ. Σύρον. Μᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Οἱ πρόσκοποι Σύρου γιὰ κάθε τι καλὸ εἶνε πρόθυμοι πάντα μεταξύ τῶν πρώτων. Ὅσο γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀλησμόνητου συναδέλφου Μ. Βενιέρη, ποῦ ἐλύθησε ὅλον τὸν προσκοπικὸν κόσμον, βλέπετε στὴν κίνησι σχετικὰ.
- Εὐάγγ. Κ. Παναγιωτίδην, Βαθύ (Σάμου). Ένεγράφητε ἀπὸ τὸ παρὸν τεύχος.
- Θεόδ. Σ. Κόλλιν, Δόκ. Πρόσκ. Ποδηλ. Κέρκυραν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότερα. Δεχόμεθα ἀπ' ὅλα. Ὅτι ἐγκρίνεσθε, θὰ δημοσιεῖται εὐχαρίστως. Ἡ συνδρομὴ εἶνε δρ. 4 ποῦ μπορεῖτε νὰ στείλετε μὲ ἐπιταγὴ ταχυδρομικῆ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν γιὰ τὰς ἐνεργείας σας, γιὰ τὰς ὁποίας σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων.
- «Κοντραμπάσσον». Ἐνταῦθα. Δεχόμεθα εὐχαρίστως. Γιὰ νὰ γράψετε ὅμως μὲ τὸ ψευδώνυμο ποῦ διαλέξατε πρέπει νὰ φροντίσετε γιὰ τὴν ἐγκρισὴν τοῦ ἀποστέλλοντος μιά δραχμὴ.
- Ἰωάν. Γαλανόπουλον, Πάτρας. Μπορεῖτε νὰ ἐγγραφήτε αὐτὸ στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Γ. Ν. Σπηλιωτοπούλου, Πλατεῖα Γεωργίου. Τὸ ψευδώνυμο ἰσχύει μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1920 ἔγκριση μιά δραχμὴ. Ὅταν τὸ ἐγκρίνετε δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς τὸ πάρῃ ἄλλος. Μπορεῖτε νὰ δημοσιεῖτε ὅτι ἔχετε, ὑποβάλλοντας αὐτὰ στὴν ἐγκρισὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων».
- Γ. Σιαπάντην, Ἐφ. Ἀνθ/γόν Μηχαν. Καὶ αἱ δύο συνδρομαὶ ἐστάλησαν. Περισεύουν δύο δραχμῆς. Τί νὰ τὴν κάνουμε;
- Ν. Ι. Κουμιώτην, Λαμίαν. Ψηφοδέλτια ἐλήφθησαν. Τὸ φύλλο θὰ στέλνεται ταχτικὰ αὐτοῦ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότερα γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Συστήσατε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ στοὺς ἄλλους συναδέλφους σας.
- Γεηγὸρ. Κ. Ρουσιδην. Θεσσαλονικίην. Ένεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν. Συστήσατε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» σ' ὅλους τοὺς φίλους σας. Ὅλα τὰ παιδιὰ μόλις τὴ γνωρίσουν τὴ κάνουν ἀχώριστο σύντροφό τους.
- Δημ. Κ. Μανιάτην, Ἐνω/χην 2.0. Πειραιᾶ. Τὰ ἀστεῖα εἰς τὸ ἐπόμενον. Στείλατε καὶ ἄλλα.
- Γεώργ. Ἀριστ. Σταυρόπουλον, Μεσσήνην, Νησίον. Ένεγράφητε. Μιλήσατε καὶ στοὺς φίλους σας γιὰ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Ἴσως μερικὴ παιδιὰ δὲν τὴν ξέρουν. Προηγούμενα φύλλα ἐστάλησαν. Τιμῶναι δρ. 3.15.
- Τάκην Θαλασσινόν, Ἀθῆνας. Πολλὰ σωστὰ πράγματα λέει τὸ γράμμα σας. Τὴ συνεργασία σας τὴ δεχόμεθα εὐχαρίστως. Ἀπὸ τὸ γράμμα σας φαίνεσθε πὸς θὰ μᾶς στείλετε καλὰ πρᾶγματα. Περιμένουμε. Τὰ ἀστεῖα στὸ ἐπόμενο.
- Ἡλίαν Ἀρδαβάνην, Βόλον. Πολὺ σωστὰ ὅσα μᾶς λέτε γιὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο τεύχος. Τὴν πάθαμε, βλέπετε. Ὁ διευθυντῆς τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» εἶνε ὁ ἴδιος ποῦ ἐξέδιδε τὸν «Ἑλληνικὸν Κόσμον». Ἐξεδόθησαν 6 τεύχη ἀπὸ τὸ περιοδικὸ αὐτό, τὰ ὁποῖα ἐξητηλήθησαν. Τὸ πρωτότυπο ὅμως μυθιστόρημα τοῦ κ. Δεβάρη, ἢ «Γιαννούλα» ποῦ ἤρσισε ἐκδιδόμενον, προκείται νὰ βγῆ μετ' ὀλίγον σὲ βιβλίον. Ὅταν ἐτοιμασθῆ, θὰ τὸ ἀναγγείλομε. Ἀπαντήσεις εἰς τὸν 4ον Διαγωνισμὸν δεχόμεθα μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου. Ἄν δὲ μᾶς σταλῆ τίποτε ἄξιο βραβεύσεως ἔως τότε, ἴσως ὁ διευθυντῆς τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» παρατείνει τὴν προθεσμίαν. Ὅσο γιὰ τὸ «Σᾶς Συγχαίρω», ἂς προσπαθῆσουμε νὰ ξεχασθοῦν ὄλ' αὐτά. Πρέπει! Δὲ νομίζετε;
- Νίκον Ρ. Καρρελλᾶν, 4. Ο. Α. Έλήφθη. Περιμένουμε καὶ ἄλλα δικὰ σας.
- Θεόδ. Τσαβέαν, Μετολόγγι. Καὶ ἡ δύο ἐπιταγῆς ἐλήφθησαν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Γιὰ τὰς ἐνεργείας σας σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότερα. Περιμένουμε πολλὰ ἀπὸ σᾶς.
- Τὸ προσεχὲς τεύχος λιθογραφημένο μὲ ἑπτὰ χρώματα!
- Κωνστ. Ἡρ. Παπαρηστοῦ τουλον, Πύργον. Ένεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν.
- Ὅσοι δὲν λαμβάνουν ταχτικὰ φύλλα τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὸ γράφουν καὶ θὰ φροντισομεν ἀμέσως νὰ διορθωθῆ ἢ βραδύτης.
- Νικόλ. Παναγιωτόπουλον, Σύρον. — Φύλλα ἐστάλησαν. Ἡ τιμὴ των εἶνε τρεῖς δραχμῆς, ποῦ μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε δι' ἐπιταγῆς καὶ νὰ δώσετε εἰς τὸν κ. Έφορον Προσκοπικῶν ὁμάδων Σύρον. Εἰς ἄλλο γράμμα λέτε πὸς λείπουν ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 6. Σᾶς ἐστείλαμε 11 τεύχη. Πὸς γίνεται;
- Ἡλίαν Βενιζελᾶν, Κιορδαμύλην. — Φύλλα ἐστάλησαν. Τιμῶναι δρ. 3.40.
- Γ. Μυλιτζῶν, Ἀμφισσᾶ. — Ένεγράφητε ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου.
- Νικόλ. Σιάμου, Ἄγ. Δημήτριον, Λεβάδειαν. — Σᾶς στέλλομε τὸ φύλλο καὶ σᾶς ἐγγράψαμε συνδρομητὴ ἀπὸ τὸ 18ον τεύχος. Συστήσατε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ στοὺς ἄλλους φίλους σας καὶ πέστε μᾶς τὴ γνώμη σας. Σᾶς ἀρῶσει!
- Ἰωάννην Νίκαιναν, Λεβάδειαν. — Ἐλάβαμε καὶ τὶς δύο ἐπιταγῆς καὶ ἐνεγράψαμε τοὺς συνδρομητάς. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰς ἐνεργείας σας καὶ τὴν ὑπόστηρίξή σας. Τὰ φύλλα ἐστάλησαν στὸν κ. Δ. Λάππα. Τὰ «Ἐγκόλπια» ἐστάλησαν.
- Γεώργ. Πατριμόν, Πειραιᾶ. — Μιηροῦμεν νὰ σᾶς στέλλομε φύλλα πρὸς 20 λεπτά. Ὅσα δὲν πωλοῦνται μᾶς, τὰ ἐπιστρέφεται Καλλιτέρα ὁμοῦ νὰ μᾶς πῆτε πάνω κάτω πόσα ζέλετε.
- Ἰωάννην Καντόλον, Πρόσκ. Βόλον. Σᾶς ἐγράψαμε ἀπὸ 1ης Ἰαν. Ἡ συνδρομὴ εἶνε 4 δρ. Μπορεῖτε νὰ τὴν στείλετε μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ.
- Εἰς τὸ ἐπόμενον τεύχος λήγει ὁ 5ος διαγωνισμὸς καὶ θὰ ἴδῃτε ποῖος βραβεύεται. Ἐπιστ. θὰ ἀνικηροῦμε καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποῦ μᾶς ἐστελεῖν μίαν τοῦλάχιστο σωστὴν ἀπάντησιν.
- Χρ. Φουργιώτην, Γύθειον. Ένεγράφητε ἀπὸ 1ης Ἰαν. Συστήσατε στοὺς φίλους σας τὴν «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Γράψτε μᾶς καὶ τὴ γνώμη σας γιὰ τὸ περιοδικὸν σας.
- Ἀπόστολον Β. Αναστασιου, Βόλον. Φύλλα προηγούμενα ἐστάλησαν. Σᾶς ἐχρεώσαμε δραχ. 3.40
- Κωνστ. Κυριακόπουλον, Πάτρας. Βεβαίως μπορεῖτε νὰ συνεργάζεσθε. Δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ποῦ δὲν εἴσθε πρόσκοπος. Λογογράφημα ἐλήφθη.
- Θεόδ. Παπανικολάου, λοχίαν, Μέτωπον. Σᾶς ἐγράψαμε ἀπὸ 1 Ἰαν. Ἡ συνδρομὴ εἶνε 4 δραχμῆς. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Συστήσατε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ στοὺς ἄλλους.
- Α. Ν. Πατσαντζῆν, Ἐφ. ἀνθ/γόν πεζ. Ἀλμυρόν. Ἐλάβαμε ἐπιταγὴν 19 δρ. Ἡ συνδρομὴ σας εἶνε 4 δρ. Τί θὰ κάνουμε μὲ τὰς 15 ποῦ μένου; Μᾶς συμπαθεῖτε ποῦ σᾶς ρωτᾶμε, ἀλλὰ φαίνεται πὸς ἡ σχετικὴ ἐπιστολὴ σας ἐχάθηκε. Συστήσατε καὶ εἰς τοὺς φίλους σας τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Τὰς ἐντυπώσεις σας τῆς ἀφινομεν γιὰ προσεχὲς τεύχος ποῦ θὰ ἀφιερωθῆ στοὺς πολεμιστάς μας.
- Οἱ πρόσκοποι Λέσβου προοδεύουν πάντα. Ἐχομε ὑπ' ὄψει μᾶς ἕνα ἐγγράφο τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τῆς Λέσβου κ. Ἰωάννου Χρυσοβελώνη, εἰς τὸ ὁποῖον εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν 1η Ὁμάδα Λέσβου διὰ τὰς χρηματικὰς προσφορὰς τῆς ὑπὲρ τῆς Κάλπτας τοῦ Στρατιώτου καὶ διὰ τοὺς Παλινοσοῦντας Κυθωνιάτας. Ὁ κ. Χρυσοβελώνης καταλήγει ὡς ἐξῆς: «Ἡ τόσον φιλόνηθρος καὶ πατριωτικὴ πράξις τῶν προσκόπων ἐγγυᾶται τὴν ἀνάδειξιν

αὐτῶν ἐν προσεχεί μέλλοντι εἰς πολίτας χρηστοὺς καὶ χρησίμους εἰς ἑαυτοὺς, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Πατρίδα».

— Ἀλέκον Ἀμμανίτην, Πρόσκ. 1. Ο. Λέσβον. Ἐλήφθησαν. Στείλατε ὅ,τι νομίζετε κατάλληλον καὶ ἂν ἐγκρίνεται θὰ δημοσιεύεται. Τὸ παιχνίδι θὰ δημοσιευθῆ.

— Γεώργ. Δ. Μακρυκώσταν, Μεσολόγγιον. Ἐνεγράφη. Γράψτε μας τὴ γνώμη σας γιὰ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ μὴ ξεχνᾶτε νὰ τὴ λέτε καὶ σὲ φίλους σας.

— Ἄνδρ. Δ. Ρήγαν, Μέγαρο. Ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν. Πῶς πάει αὐτοῦ ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων»;

— Φιλοπροοδευτικὸν Σύλλογον ἡ «Θάλλουσα Νεότης», Κοζάνην, Ἐνεγράφητε.

— Σ' ὅσους δὲν ἀπαντήσαμε θὰ πῆ ὅτι τὰ γράμματά των δὲν ἐλήφθησαν ἀκόμα.

— Ὁρεβουάρ λοιπὸν στὸ ἄλλο φύλλον, καὶ μὴ ξεχνᾶτε ὅτι τὸ προσεχές φύλλον θὰ εἶνε λιθογραφημένον μὲ ἘΠΤΑ χρώματα!

Ὁ Ταχυδρόμος σας

ΚΟΜΨΕΥΟΜΕΝΟΣ!

Ὁ Δημήτρης Φουσκωμένος, ἓνας χωριάτης ποῦ εἶχε πλουτίσει γρήγορα σὲ τρία χρόνια ἦρθε στὰς Ἀθήνας καὶ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ κομψευόμενος. Ἐβλεπε τί φοροῦν οἱ καλοντυμένοι νέοι καὶ ἀμέσως πῆγαινε παράγγελε καὶ αὐτὸς τὰ ἴδια καὶ τὰ φοροῦσε. Μία μέρα πῆγε σ' ἓνα ἐμπόριον ν' ἀγοράσῃ γάντια. Ὁ καταστηματάρχης τοῦ ἔδειξε διάφορα χρώματα, ὅταν τᾶχαισε ἀκούοντας τὸν Φουσκωμένον νὰ τοῦ ζητᾷ τρία γάντια.

- Θέλετε νὰ πῆτε τρία ζευγάρια;
- Ὁχι, ἀδερφέ. Τρία χερσάκια! Πῶς τὰ λέτε!
- Ἀλλὰ κανεὶς ἐδῶ δὲν φορεῖ τρία χερσάκια.
- Γιατί;
- Ἐπειδὴ στὴν Ἀθήνα οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δύο χέρια μόνο.
- Ὡ! Τὸ ξέρω καὶ στὸ χωριό μου δύο ἔχουν. Ἀλλὰ βλέπω ἐδῶ πολλοὺς ποῦ ἀγοράζουν δύο. Τὸ ἓνα τὸ φοροῦν καὶ τὸ ἄλλο τὸ κρατοῦν στὸ χέρι. Ἐγὼ λοιπὸν θέλω νὰ τοὺς περάσω! Θέλω τρία! Τὰ δύο νὰ τὰ φορῶ καὶ νὰ κρατῶ τὸ ἓνα. Κατάλαβες;

ΣΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ

Ὁ ὑπάλληλος: Ἐξέρτε ἡ Κα Παραδαρμένου παραπονεῖται γιὰ τὰς φωτογραφίες ποῦ τῆς κάνατε. Δὲν τῆς μοιάζουν καθόλου, λέει.

Ὁ Φωτογράφος: Παραπονεῖται; Ἐπρεπε νὰ μοῦ εὐγνωμονεῖ!

ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πῶς θὰ ἐνεργήσετε γιὰ νὰ πιτύχετε στὸ Διαγωνισμὸ τοῦ Ἐράνου ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Προσκόπων Σεργῶν καὶ Καβάλλας; Ἐκτὸς τοῦ ἐράνου ποῦ θὰ διενεργηθῆ μέσα στὸ Σχολεῖο σας, καθε μαθητῆς πρέπει νὰ τὸ πάρῃ ἀπόφασι ὅτι τὸ Σχολεῖο του ὀφείλει νάρθῃ πρῶτον. Μιλήστε στοὺς γονεῖς σας καὶ στοὺς φίλους σας καὶ πείστε τοὺς περὶ τίνος πρόκειται. Πιοὺς θ' ἀρ-

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

Κηριε διεφθηντα. — Δε σας εγραφα γιατι ημουν απασχολημενος με τα αγγλικα προβλήματα κε με κατι εφεβρέσης που πρασπαθο να καμο δια τουτο δε σας γραφο ουτε κε σημερα αλα σας λεο μονο εν μεγαστη βια οτι αν πιτηχουν η εφεβρεσης μου θα ηνε πολι καλές δια τὴν ανθρωποτητα καθος κε δια τους προσκοπους ελπιζο οτι ης το επομενο τεφχος θα σας στηλο την προτη εφεβρεση με ηκονα καλη. Η προτη εφεβρεση ηνε προς να φαρεβετε δια του αερος με αετό. Θα ηδητε οτι ηνε πολη καλη. Επισης η Μαριγο η ιπηρηετρια μας μαθενη αγγλικά απο αφτα που βαζετε γιατι θα παη στήν Αμερικη οπου δουλεβουν τα κοριτσια σε γραφηα κε κερδιζουν. Ενας προσκοπος μου ηπε οτι ης την τελεφτεα μου ἐπιστολη ηπιρχε ενα ανορθογραφικο λαθος σας παρακαλο νὰ προσεχετε πολη στην αναρθρογραφια κε να μη μπενουν λαθη ανευ ετερου διατελο μετα πασης ιππολειψεος.

Κοντορεβιθούλης

νηθῆ νὰ δώση γιὰ ἓνα σκοπὸ τόσον ἱερό; Ἐπειτα δημιουργήστε μιὰ ἀγορά, ἓνα λαχειο, ἓνα χορὸ, μιὰ παράστασι ἀπὸ ἐρασιτέχνας καὶ βάλετε ὅ,τι θὰ εἰσπράξετε στὸν ἔρανο.

Θὰ σᾶς βοηθήσουν σ' αὐτὸ προθυμότητα οἱ δασκάλοι σας, γιὰτι δὲ ζητοῦν βέβαια καλλίτερον ἀπὸ τὸ νὰ ἴδουν τὸ Σχολεῖο των διαφημιζόμενον μὲ τόσον ὁμορφον τρόπο ὄχι μόνο στὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ ἔξω.

Θὰ σᾶς βοηθήσῃ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως σας καὶ ὄλαι αἱ ἀρχαὶ ὅταν τοὺς πῆτε ὅτι ἡ πόλις σας θὰ γίνῃ γνωστὴ καὶ θὰ μνημονεύεται μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ μὲ εὐγνωμοσύνη. Θὰ σᾶς βοηθήσουν καὶ ὄλοι οἱ ἐμπορευόμενοι, διότι τὸ φύλλον ποῦ θὰ ἀφιερωθῆ στὸ Σχολεῖο σας θὰ γράψῃ πολλὰ σχετικὰ μὲ τὴν πόλι σας, μὲ τὸ ἐμπόριό της καὶ θὰ μιλήσῃ καὶ γιὰ τοὺς ἐμπόρους της.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἓνα Σχολεῖο χωριστὰ νὰ λάβῃ μέρος στὸ Διαγωνισμὸν αὐτό. Ἄς συνεργασθοῦν ὄλα τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως σας καὶ τότε τὸ πανηγυρικὸ τεῦχος τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» θ' ἀφιερωθῆ σ' ὄλα τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως σας μαζύ.

Ἐν τῷ μεταξὺ παρακαλοῦμε τὰ παιδιὰ νὰ μᾶς κρατοῦν ἐνημέρους τῶν ἐνεργειῶν τους—θὰ τίς δημοσιεύουμε εὐχαρίστως στὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Ἀρχίσατε ἀμέσως. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ στείλετε τὸ ποσὸν ὄλο μαζύ. Στέλνετε ἓνα μέρος, ὅστερα ξαναστέλνετε καὶ ὀπτω καθεξῆς.

Θά είνε πολυτελέστατο, καλλιτεχνικώτατο! Με έξ χρώματα και όλοσέλιδες εικόνες! Πρόσκοποι! Κάμετε ώστε όλα τά παιδιά νέ πάρουν τó επόμενο τεύχος!

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Σ. 'Αρχ. Κυρία από τή Σμύρνη, κόρη γνωστού μεγαλεμπόρου, μάς ξοτειλε τó εξής γράμμα από τή Σμύρνη, ποϋ δείχνει τόν ένθουσιασμό τών ένκει αδελφών μας.

Σμύρνη, 10 'Ιανουαρίου 1919.

Σήμερον ήλθεν ό Κυβερνήτης τοϋ «Δέων» κύριος Μαυρουδής και έσηκώσαμε τήν σημαίαν τοϋ 'Ελληνικοϋ 'Ερυθροϋ Σταυροϋ μαζί με τήν 'Ελληνικήν στόν έξώστη τοϋ Νοσοκομείου μας. 'Η τελετή έγεινε όλως άνεπισημως αλλά και πάλι τó μυρίστηκε ό κοσμάκης και μαζεϋθήκε από κάτω νά τήν κυτάξη.— Θά κάμωμεν και έξωτερικών Ιατρειον εις τó κάτω πάτωμα καθώς και άλλα εις τās πτωχάς συνοικίας. Πτωχολογιά και δυστυχία παντοϋ και έχουμε πολϋ δουλειά εμπρός μας.— Όσο προχωρεί ό καιρός τόσοον αυξάνει ό ένθουσιασμός τών Σμυρναίων και αι έκδηλώσεις χαράς.

'Η «'Αμφιτερίη» έχει καταντήση προσκόνημα τοϋ λαοϋ τής Σμύρνης και τών περιχώρων. Κατεβαίνει κοσμάκης από τά χωριά, περπατά 3-4 ώρες και έρχεται νά ίδη τó πλοίο μας. Χθές ό αρχίατρος κ. Τσουνάκας, όι κ. κ. 'Αρεάλης, Ψαλτώφ και έγώ έκάμαμε δι' αυτοκινήτου ένα μεγάλο γϋρο ανά τās συνοικίας τās πτωχότερας τής Σμύρνης, στόν 'Αγιο Τρύφωνα, 'Αρμένικα, στά Ταμπάχανα κτλ. διά νά δοϋμε πώς θά περι-

θάλψωμεν και με τί τρόπον θά βοηθήσωμεν έδω τόν πτωχόν κόσμον. 'Τι νά σάς πώ λοιπόν! μάς έγεινε τέτοια αποθέωσις έπου νομίζω λιγοι θά ήσθάνθησαν αυτό ποϋ αισθανθήκαμε ήμεις. Τά νεϋρα μας δέν κρατοϋσαν πλέον' ήτο κάτι τι αφάνταστον. Τά παιδιά και όι γέροι έτρεχαν και φιλοϋσαν τās ρόδες ακόμα τοϋ αυτοκινήτου, τοϋ οδηγοϋ τά γαλόνια...

'Εμένα μοϋ πετοϋσαν άνθη από τά παράθυρα, μάς έράντιζαν με ροδόσταμο, έντός δέ 5 λεπτών από τά παράθυρα. τούς έξώστας και από τας πόρταις τών σπιτιών έβγήκαν χιλιάδες έλληνικές σημαίες ποϋ μάς έσκέπαζαν τά σακάκια ένϋ έπερνούσαμε. Καί έπειτα μάς φαίνεται περιεργο πώς τά βγάξει πέρα ό 'Ελληνομιάς. Αυτή εινε ράτσα ποϋ ποτέ δέν απελπίζεται, ποϋ ποτέ δέν δειλιάζει. Είμαι ευτυχισμένη ποϋ έτυχε σέ μένα ή ευτυχία νά ζήσω αυτές τής ώρας στιγμές έπου ειδα ένα μεγάλο πληθυσμό δυστυχισμένο, ν' αναπνέει τέλος με ανακούφισιν, μόνον με μία έλπίδα, πώς βλέπει κοντά τήν ανατολήν τής ευτυχίας του. Χθές παρουσιάσθηκαν δεσποινίδες και κυρταί νά εργασθοϋν εις τó Νοσοκομείον μας, τās προσεφώνησα δ' έγώ, φαντασθείτε λοιπόν πόσον ήμην συγκινημένη, συνάμα δέ και ευχαριστημένη με τήν προθυμίαν των.

ΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑΙ

Εις τó επόμενον τεύχος άνυπερθέτως θά αρχίσουν ή εκλογές για τούς 'Αντιπροσώπους. 'Η εκλογές θά γίνουν με τέτοιον τρόπο ώστε θά αποκλείεται κάθε παρανομία.

ΠΑΙΔΙΑ! ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ!

Τό επόμενον τεύχος θά περιέχη τó ψηφοδέλτιο για τές εκλογές 'Αντιπροσώπων. Πρέπει νά σάς ποϋμε από τώρα, για νά προλάβουμε κάθε παρεξήγηση, ότι **ΜΟΝΟ ΨΗΦΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ** θά λαμβάνονται ύπ' όψει. 'Αν θέλετε περισσότερα φύλλα ειδοποιήσατέ μας εγκαίρως.

Η Ε.Ε.Ε.

'Από τοϋ παρόντος τεύχους αρχίζομεν τήν δημοσίευσιν τής ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Π. ή όποία θά περιέχη μόνον επισήμους προσωπικές ειδήσεις και ανακοινώσεις τοϋ Σώματος. Συνεπώς ξένα ή ξένα καταχωρήσεις δέν ήμπορεί νά δημοσιευθοϋν εις τήν «'Επίσημον 'Εφημερίδα τοϋ Ε.Ε.Π.», τήν όποίαν χάριν συντομίας θά λέμε Ε.Ε.Ε.

'Η Ε.Ε.Ε. δίδεται δωρεάν εις τούς συνδρομητάς και άναγνώστας τής «Ζωής τών Προσκόπων». Εξχωριστά δέν πωλείται.

Τύποις Π. Α. Πετράνου

